Genesis sálmar.

1725.

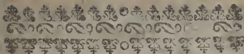
245
Jón

Genesis Psalmar /

Sem Sa Eruverdug Goode og Gudhræde Kieñemañ.

Saluge S. Jon Petursson / Sooknar Pr. fra Fordum i Westmanna Eyum / Og sijdast Guds N. P. [illegible] Wolltur / hefur Ordt og Samsett.

Prentader eñ ad Nyu Epter Goodra Mana [illegible] A Hoolum i Hialltadal / 17[illegible]5 Af Marteine Arnoddssyne.

GUDhræddum LEsara

Oskast Lucka og Blessan/ Ap Gude Fedur i JEsu Nafne/ og Upplysing H. Anda.

POstulenn Paall skrifar so/ 2. Tim. 3. Øll Ritning ap Gude innblásinn er Nyt samleg/ Til Lærdooms/ Til Asakanar/ Til Betrunar/ Til Leidriettingar i Riettlætenu. Soo ad Guds Madur sie algiør/ til alls Goods Verks hæpelegur.

Pessu jatar aller Riett-Christner/ ad satt sie/ og skeu einginn Mootmæle. Enn þo [illegible] sumum ad sa

[illegible]

Fyrsta Book Ritningarinnar / sem er Genesis Book/ Og sú Seinasta/ sem er Openberingar Bookin / sem mälÿkt ad reikna so sem Morgun Stiarna og Kvöllld Stiarna / er þeim skiera Hinne H. Ritningar.

Auñur talar um Upphaf Heimsins og allra skapadra Skiepna og hvornen þa hafe vared vered Christ[illegible] sine DRottens. Su A[illegible] talar um Endinga Hei[illegible]sins/ og hvernen þa muni Christenddom[illegible] ga. Vier höfum og so [illegible] ma/ sem nu lifum/ Annad hv[illegible] sem vier erfvedum / og urdum [illegible] Statt og Vinskap Drottens [illegible] i Christnine. Annad hv[illegible] sem [illegible] Kulum vid skilia/ og huggum [illegible] Guds H. Sacramente/ og hans all Nadar Tyrerheit.

Þad Fyrsta Fyrerheit var gief-
ed oss i Gamla Testamentenu /
Gen. 2. Ad Kvinnunnar Sæde skyll-
de sundur merja Hoggormsins Hof-
ud. Fylling þess sama Fyrerheitis er-
skied i þvi Nya Testamentenu / þeg-
ar vor Endurlausnare var Gietenn
og Fæddur af Jomfru Mariu
Blessudu Lijke.

En so sem þeir Gømlu glødd-
ust vid þad Fyrsta Fyrerheit / So
ber oss hia hvorium þad er uppfyllt /
þvi sama Fyrerheite ecke ad gleyma /
helldur ad þacka Gude fyrer Nad
og Trwskap sinn / sem hann synde i
þvi Fyrerheite / og liet framkoma.
Vier vilium þar af Predika / Syng-
ia og Eilijfa Minning hallda.

So giørde sa Guds Madur sem
þessa Genesis Psalma sette uppa

vors

vort Moodurmaal/ So ad Messan Predikar nu ecke alleinastainaz sin erlausū Ord/ helldur z so Sŋng-ur Guds Lof i sama Moodurmaale voru. Og med þvi/ ecke eru so allir megnuger/ad þeir kuñe heila Bib-liu ad kaupa/vegna Fatæktar Lan-ds vors/Þa er gott vier hafum þa Fyrstu Book Kienningarenar i Mood-urmaale voru / off kuña. Þar ed aller Trwar Articular ske/Eine-hvornig geinged hefur / og gange minne Guds Christne/ þvi sa Wyse seiger / Ad ecke falle neitt Rytt til under Himnenum / Eccl. 1. Gud Endurgialldi honum sitt Erfyde / og uppvecke adra til framhveigis i Nafn DRottens kukugt ad giora.

Lated Guds Ord rijkia ydar a medal / seiger Postulen / Og lated

 Hvar

hvar vid Asaf / J Psalmunum/ Lof-
saunguenum og Heilagum Kvædum/
Col. 3. Mier pikir Naudsyn/
ad Fyrsta Veralldarennar Historia/
sie kunnug hier i Lande. Og þvi i
Trauste DRottens/ læt eg þa go-
du Psalma wtganga sem sa Eru-
verduge Sæluge Mann hefur Dict-
ad/ epter Guds Anda Tilsogn/ og
Eru [illegible].

Hallt Oss Gud vid þitt Hreina
[illegible] Hindra Pavans og Tyrkians
[illegible]. Þar med læt eg B'fal-
[illegible]/ Alla mijna Sam-Christ-
na Gude Fodur J JEsu Napne.

Thor. Skul. S.

I. Genesis Psalmur.

Ton/ JEsus Guds Son Eina

GUD i Upphafe giörde / greiniſt er nu ſtt fyrer uſs/ hagleguſt Himen/ og Jordu / Hun var i Eyde og Toom / Gott Lioos vard af hans Orde / Ande Guds yfer Votnenn færdeſt / Þad Dagsverk fyrſt pikum.

Balld hans ſtet Feſting varda/ Vatna i millum þa/ adſkilde Eining þeirra/ Epter þeim nedre fra / Himen baud heita ſkyllde / Hvorn DRottens Rapa villde / þeim ſkerum Deige á.

Þa let Gud hvert Land koma / þad hañ kallade Jørd/ Grær Trie/ Gras/ Urter/ Blooma/ med bestu Giædum giørd/ sierhvørt vid Teg-und sijna/ sa Gud sitt Verked skij-na/ þridie Dagur þa vard.

Sool a Festing þa sette / Sem Deiginum stiorna a/ siert Tungl og styra Nottu / Stiørnur hañs skyne og þa/ Teikn Daga Ars og Tijma/ Tegund þess er ad geyma/ Sitt Dagsverk Fiorde sa.

Med Fugla og Fiska marga / Fiolbreyttade Lopt og Siøs/ Mønnum þar med ad biarga / miøg vel skickt under Skiøn/ Blessade og baud marg valldest / Biargrædes vid Makt halldest/ Sin Fimta Dagsverk so.

Epter a baud Jørd framleida/ Lif-ande ferfætt Dyr/ Fienad sin Mañ

Kal

skal fæda / Födskrid oss so til Tyo Mann skoop epter Mynd sijne / med honum frooma Kvinnu / Sins Dags Verk Siötta hier.

Gud Blessade þau bæde / baud þeim ad margfalldast / og feck þeim allt til Fædis / af Födurlegre Ast. Sie þier Dyrd hædste Heidur / Himneskur Faderinn goodur / hvørs Blessan alldrei bræst.

II. Psalmur.

Ton / Fader vor sem a Himn.

HA DROtten hafde þannen giørd / þesse Stoorverkinn Himen og Jord / og so skoop Herrans Hondinn sterk / i Heilagleika sijn Verk / Siounda Dagenn hvijlld oss hann / helgade mest og blessar þann.

Gud hafde Madenn giørt af

Mold / goodañ med Bein / Nyd
Nær og Hold / Lyks Anda blies i
Andlit hañs / alltyd lifer þvi Sala
Mañs. DRottẽ plantade Eirn
Aldingard / vid Uppgang Soolar
þetta vard.

Þar uxu Trien Agiæt og væn /
ad sia sæt / eñ skoda græn / Lyks
Tried i midiu Marke stood / med
Skilnings Trenu Ills og Goods /
Gud sette Adam i þañ Gard / Eden
og Jordiñ Yrkia sem vard.

Uppspretta ut af Eden rañ /
Aldingardiñ vokvadi þañ / Þar
suñu Vatnsfoll Fiogur fra / sinst
heim kostulegt Gulled hia / Giæda-
leger Gimsteinar Tveir / Bedellium
og Onix heita þeir.

Þar sette DRottẽ mætarn
Mañ / mettaß af Trianum alle
hañs /

þann/utan af Skilnings eins Trie/
umm hvad DRottenn so talade/ Hvoe-
rn Dag sem etur þu af þvi / Þa
skalltu falla Daudann i.

Og Gud framm leidde oll slijk
Dijr/til Adams so þau nefnde Kye/
Nier med Fugla og hellagt Fie /
heiter eins og Adam nefnde/ Mann-
sins þo eingenn Medhialp var/med
al Fiolda Dijranna þar.

Þa liet Gud Adam sofna fast/
af Sijdu hanns took Rif-Bein eitt/
Bygde Konu af Beine Manns /
Brwde leidde fagra til hanns/ Eitt
ann þeirra var heit og hrein/ hans
jafnar sitt Holld og Bein.

So þad Madurenn skyldann [illegible] /
sijnum Forelldrum vikia fra / og
hallda sig vid Holldid sitt/ N[illegible]
Tvo skulu vere Eitt / Nakinn [illegible]

ffra Lijfe at nema / Lof sie þier Nafn/ og Dyrking Ein.

III. Psalm.

Ton/ Lifande Gud þu lijt.

O Naggormurinn hreckvijse þar / hvoriu Dyre slægare / orkade þui ad Eva var/ Vm tolum hans blijdnare / Nun at af Eple og hrærde Tried/ hier til lockade Adam med / odruddys meinsu vared.

Strags fundu þau hvar Fiot, tid lia / og formerktu sig nakin / Fykublod uppi sig festu pa / Fat vora veik og aukin / Guds Rodd heyrdu i Garde var/ geymdu sig mill ein Trianna þar / Sxelega berst han Sekt.

Upp kallade Adam til sijn/ ed

hann

Hañ medtekr fra Blodid/ Kvistast
sem þu gapst Kiær er mijn / kom
mier til þiñ og hep ered/ Eva ber
uppa Ormeñ Sok / ad hañs fulle
Ord og Svika mek/ sig hepde sockt
i Neted.

Og Gud lagde a Ormiñ Bölv-
ud/ ad hañ skal Bolvadur skrydal.
hañs Matur skal ei añad eñ Mo-
ld/ Ovinskap sette sijdañ/ vetra og
heggia Askvæmis/ eñ i Dag giöre
ka siest til Eß/ eitt a mot ödru skrijde.

Kvinuñar Sæde sinna skal/ sinn
ytbriota og meria / Naggormsins
sterka Napudskiel/ hart þo sig alle
ad veria/ Ormurin lyka e: kar þvi
ad byta goodañ Nælin i / a medañ
þeir eru ad heria.

Vid Kvinuna so segde Gud /
Sorger pijnlga og hynar / hvornar

sem þu errdur þwingud / þig skal
Barns Fæding þÿna / þad er og
einnenn þig á lagt/ þu skalt under þÿ-
ns Bonda Magt/ Hann Skal þinn
Herra Reynast.

Til Adam sagde Herrann þa /
fyrst hlÿdder Konu þinne / Bölvud
sie Jord sem byr þu á/ berst þu med
Sorg a henne/ Þyrnar og Klungur
þÿn er Naud/ þreyttur i Sveita Et
þitt Braud / á medan þu ert þar
Inne.

Adam Kvinnuna ur þvi liet/ Evu
hvors Moder heita/ DRottenn skar
þeim af Skinne Föt / til Skiols
og Huldu Lÿta/ Rak þau sÿdann af
Eden ut/ so ecke skylldu Nialþars
Mat/ af Lÿfsins Triens Eta.

Ad vakta goodann Alldingard /
Engil Cherubim sende/ med Eitt
naken

naked sveipande Sverd/ svo þau ei Lyfs Tried finde/ Repsa oss ecke i Reide hart/ Riettlaate Gud hiälpa þu snart/ þad er i þisse Nende/ Amen.

IV. Psalm.

Ton / Af diupre Neyd.

GEnesees i Fioorda er fyrst/ um̃ Fæding Manna skrifad/ Cain var fæddur/ Eva glads est/ og kvadst (Man̄ Drottinn) hafa / Nier epter fædde hun Abel / vard Nirder Sauda og lifde vel / Cain foor Akur ad yrkia.

2. Framleid so/ Tyme Foorna kom/ þeir fooru til Offurs giørdar/ Cain bar fram̃ lijted Iardar Bloom/ En̄ Abel af Feite Niardar / Abels Hoorn Drottinn aleit vel / en̄ ecke i Nad leit hitar til/ Cain foolskast og fursar.

Nöfo

Hafs afmyndadst Yperbragd/
En Drottenn spyr þann Reida/ Hvar
af kiemur þijn Hugar Styggd ?
Nema hafer a Dygdum Leida /
Froomur þu giediast munder mier/
Meinsemd þijn fyrer Dyrum er /
Falt hana ei inn lædast.

Þeir geingu wt a Akurlønd/ og
tala samann bæder / Cain wtrietti
Heyptar Hønd/ Hel sloo sinn frooma
Brooder/ Drottinn spyr Cain Abel
ad/ afundenn kvadst ei vackta þad /
hyøtnenn honum afreder.

Herrann spyr þann i Natre stood/
Hvad dyrfest þu ad giøra ? Til
mijn kallar þijns Brooders Blood/
Bolvadur skalltu vera / Þu sæder
Goode Akurenn a/ Avøxst skal þier
ei bera sa/ Flackande skalltu fara.

Þa sagde Cain Synd mijn er /

Þ

so skeer ad fyrergiefst eige / Ecka
hlyt eg mig forer pier/ fyrst Lands
Vist mier af feiger/ Jafnan ramf-
ande Jordu a/ Jeg hrædest einhver
muni mig sla/ so eg af Sarum deye.

Enn DRottenn sagde so ei skiel
pui Siofallt Hefndinn ryde / uppa
hann sette Einkienne/ Sve Enginn
skada gyrde/ hann foor fra DRottn-
ens Asiann ut/ og bioo sydann i Lan-
de Nod/ Austur fra Eden Garde.

Hans Kvinna fædde Henoch hrast
Henoch gat Jared sydann / Jaredz
Son Mahujael var/ sa Mathusal
em gat sydann/ Lamech var Mathu-
saels Son / Zilla hiet Ein hans
Ecta Kon / Og önnur Ada hun
hieda.

Sa Lamech atte Syne Priar
vid skiærum Konum badum/ Jubal

kom

Hoop fyrstur Hörpu ad slá/ Musik
være bioo til med Hliodum/ Tubal
Cain og kunne fyrst/ Kopar z Jarn
ad smijda med List / til Gagns og
Glede Þiodum.

Adam snart sijna Evu þa/ O-
kent vard hun Seth fæder/ Sagde
Gud leit Eymd mijna a / og aftad
gaf mier Sæde / fyrer Abel sem
Saklaus doo/ sa reide Cain i Nel-
floo/ þad jook mier þunga Mæde.

Framleid so Tijd ad Froomur
Seth/ sest hapde Kuinnu Eina/ og
atte Son sem Enos hiet/ i Ekta-
skap þeim hreina/ þann Tijd giör-
du Menn Soknarsafn/ sem Predik-
udu upp Herrans Nafn/ Guds Lofe
skal aldrei leyna/ Amen.

V. Psalm.

Toon /

Son / Natturañ eñ og Edlen.

ADam var skapfur epter Guds Mynd / mykel hapde hann Giæde/ Heidarleg voru Hioon samlynd/ Herrañ blessade bæde / hñ atte mörg Börn/ vel Bysdooms giorn / vard Nyu Hundrud Ara / priatygu meir / þar epter deyr/ Þa var Tyd heim ad fara.

Seth hapde Hundrad og Fim Ar/ þa Enos fæddest honum/ hañ vard eitteñ miog Aldurs hær/ Atu rykkur hia Mönñ/ atte mörg Born/vel Vysdooms giorn/ vard Nyu Hundrud Ara/ og toolf Aar meir/ þar epter deyr / þa var Tyd Heim ad fara.

Enos Nyrædur atte Son / og liet hañ Cenan heita / hepur i Sælleghetes Von/ Himirikes giorn

Af

Og lettia/ atte marg Born/ vel Wys-doomsgiorn / vard Nyu Hundrud Aara/ og fimm Ar meir / þar epter deyr/ Þa var T. N. ad fara.

Chenan Siotyu Aara vær/ þa atte Mahalaleel / þar epter atta Hundrud Aar / og Fiorutyger lyfde vel / marg atte Born / vel Wys-doomsgiorn / Vard Nyu Hundrud Ara/ og Tyu meir/ þar epter deyr/ Þa var T. N. ad fara.

Mahalaleel Manna hreiñ/ var meir eñ a Sextuge Aare/ þa honum fæddest frooműr Sveinn/ hafe fyrste Sonur Jared / atte marg Born/ vel Wysdoomsgiorn / vard atta Hundrud Aara/ Fimm og Nyu tyu meir / þar epter deyr / Þa var T. ið heim ad fara.

Jared Alldradur atte fyrst /

Henoch

Henoch þañ Dygdar ſkka/ Ok upp i
Meniſum Liu og Lyft / Ei fundu
Meñ hañs Lijka/ atte morg Boe
rn/ vel Vijſdoomsgiorn/ vard Niju
Hundrud Ara / Tvo og Sextiju
meir/ þar epter deyr/ Þa var Tijd
heim ad fara.

Mate Enoch morg atte Born/
Mathuſalem þo Fyrſtañ / mest
Negdan illre hiellt ſier Vorn/ hañ
framde Lijnad beſtañ/ þrim Hunn-
drud Ar / pieck Froomur og ſkiær /
Fimm og Sextiju þar yper/ Doypnum
iñ var/ til Hunna og þar/ i hædſtra
Glede ſijter.

Mathuſala miog gamall var /
þa wantañ Lamech atte / Eingiñ
þeirra fanſt elldre þar/ uñ hverria
Skripa niallte/ morg atte Born/ vel
Vijſdoomsgiorn/ vard Niju Hun-
rud

med Ara/Kyn og Sextju meir/ þar epter deyr/ þa var T. N. ad fara.

Lamech atte Son ægiætah/ og þañ Noa kallade/ sagde a Jord oss huggar hañ/ hvørre Drottenn bole rade/ mørg atte Born/ vel Vysdoomsgiern/ hañ vard Sio Hund rud Ara/ Sio og Siotiju meir/ þar epter deyr/ þa var T. N. ad fara.

Noe Tiunde i þeim Reit/ alldradur gat þrim Syne/ eirn Sem/ añañ Cham/ og Japhet/ og þeirra Mœdra Kone/ komu mørg Born/ vel Vysdoomsgiern/ urdu sum færra Ara/ goodur þa deyr/ gyrnest þad meir/ J Guds Ryke ad fara.

VI. Psalm.

Son / J Dag mi blessad B. .

Þa

Þa Mañfiölldenn fyr meir var alls / med Noop Karla og Kvena / Giptust samañ i Siñdum Hollds / Guds Børn vid Dætur Mana / Stoormeñe uxu wt af þeim / Illskañ jookst þa um veröld Heim / Anda Guds ecke hlijddu / straff med Slaumlijfe straffast þa / Sioott Hundrad Ara Eftter fast / Vndan Guds yfer sig leiddu.

Drottiñ ydradest epter þa / ad Mañiñ Skapad hafde / Af Frausti vilia heñ aptur nia / fyrst Dijr Jardar lijde / Fuglar og Kvikfie Jardar Mañs / falla skal af og giallda hañs / Veroldeñ var full Laska / Fyrer Guds Augum fordiarfud fast / framdi þiood Jll Ranglæte mest / Nær fañ Nad Guds hadska.

Rad var fordæms Forsomlicks

Stiḋ/

Mest / Fordadest Skape vista /
Drottenn þess ecke tulde han / þenda
till Noophi Lecka / Daud giora Vit
og Greine Trimm / greina ad Nooip
med Nyssinu smaim / Einar Dyr
nian a Sijdu / Þriu Hundrud Alna
a Leingd sie / Þrimtiju ad Had /
Breidd Fimtije / Vindaugu a Þils
pare vijdu.

Gud sagde / Eg lat Ogna Flo-
od / alle Holldz Bana Kap vera /
En vid þig Sattmals Ordum go-
od / Eg vil mijn stadfest giora /
gyck þu i Ork og allt þitt Hws / Eitt
Par Kvikendo eg þar til taus / af
ollu til þijn taker / Dyrum / Fugla og
Skrijd so / Flyt þarum med þier
Fæde og Sæd / so at Fleckenu fæte.

Nóer hann vast þessu og þiet /
þa Kvist i Ork að hægu / So ha
Hood

Flood Jördu yfer er/ allt menge þar vid lifa/ Noe elskade geodann Gud/ giörde þui allt eins og hann baud/ Hvar mun vor Hlydne vera? Nu hanger yfer Elldlegt Flood/ aflast þu DRottinn Christna Þiood/ sem þig dyrkar Gud Herra.

VII. Psalm.

Med sama Lag.

HA Auknn hvenn ad ellu sem/ od/ epter Guds Nádar Hire/ de/ Sio Dögum fyrer Synda Flood/ so stie Noe a Bordid/ Hapda ett Foolk og hvorskins Fie/ og hreinum Dyrum Sie og Sio/ Dunn ledt eptur Dyrnar/ Undardiupa Uppsprettur Opnudust þa/ upplukust Glugggar Himnum a/ Rigndi so freikad fyrnar.

Allted rygnde og epldest Flood/ i Fiorutyu Daga/ Aurkeñ sem fyrr a Folldu stood/ pliooda tok upp sein hæ...st/ Flooded gieck yfer Fiollen hã/ Fimtian Alna Diwp var þeim ...allt utañ Arkar deyde/ Næst yfer Jord bad Neyndar Flood/ hælft añad Hundrad Daga stood/ Gud Neyþe oss ecke i Reide.

VIII. Psalm.

Ton/ Neidum vier Gud af.

Eckañ m Noa þeinkte þa/ Nyter med oll Dyren sier og ... fram/ let þioota Wind/ Og þreyta Regn/ þa tock ad hiadna Vatnsins Megn/ Orken a Fialle ... stood/ sem Ararath var nefnt ... af Flood/ So minkade þad mykla Flood.

Nœsta

Hrapn eirn umm Glugga hann liet wt/ heim kom ecke/ þar Jørd upp skaut/ Dwpu liet hann wt epter þad/ aptur kom / fann ei þurran Stad / Nand sijna riette henne a mot/ hennum i Lofa seite Feet / Ero leid Vika / Eingin kem ut.

Þa Dwpann aptur wt send var/ umm Kvølded heim i Nefenu bar / margræna Vidsmiors Vidar Grein / vagsna med Laufinn fegur og hrein/ Enn hafde hann Viku alla þar hia/ wt liet Dwpuna fliwga þa/ Hun kom ei Skiped aptur a.

Þa reis Noe Hilpared hier / þegar fann Landed gott og þurt/ Gud baud honum og ollu þui / er hann hafde Skipenu i/ a Jørd ad fara undan þaa / aungrum þar skylde Flooded til Meins / Sw fior hier ad Samlijka sijns.

Þa

Þa bygde Noe Altare eitt / og færde Drottne Offur heitt / sem Gud luktade Ilm Sætleiks þaň / i sijnu Hiarta mællte haň; Ei vil eg Bolva optar Jord / illa fyrer Maň sins Misgiord / þvi Synda Spilling haňs er hord.

Ei skal eg meir sla allt i Hel / ne medaň Jordeň stendur til / helldur skicka af hreinre Nad / hvorke skal þriota Korn nie Sæd / ei Frost / Hitr / ei Nott nie Dag / ei Sumar nie Vetur med sitt Lag / sie Gude Lof fyrer soddaň Nag.

IX. Psalm.

Ton / O Gud vor Fader sem.

DRottiň blessade Noa / og þa Syne haňs / Sagde margfalldest og vaxed / uppfylled

jo

so Jordena/ Ydar Ogn og Otte sie
yfer Dyrum Lands/ Fuglum Lopt-
sins og Fiskum med / ydar Atvisu
hreina/ Sem grænar Urter gief eg
þad/ giore þar til Sættmala/ bæds
vid ydur og ydart Sæd/ oll Jardar
Dyr og Fugla/ Ei vil eg lata Vat-
na Flood/ verda nu meir til Skada.

Eg vil giefa ydur Eitt Teikn
og ollu þvi/ sem i Ork vär og a Jo-
rd er/ allt til Veralldar Enda/ Einn
fagra Sættmæls Boga vil eg setj-
a i Sky / og þa hann sie / þeir ska
med mier/ þad skal ei optar hendast.
Noe foor Jord ad fæga þa / fag-
rann Vijngard plantade/ drack Vijn-
ed sterkt og druckenn lä/ Dulstar sinn
sins ei gæde / Cham hans Yngsta
Son þad sä / Sinn nakta Fodur
spiade.

Sem og Japheth tooku Eitt Klæde og huldu hañ / Þerdum vid Bigydum ſneru þeir / Noe vaknar af Vijne / Cham allte Son ſa var ad Nafne Canaan / Uppa þann reideſt Apeñ meſt / og bolvade Son at Syne / Eñ Sems og Japhets Heidur hæſt / hañ Oſkar ſkule vera / Lifde alls Nju Hundrud Aar / heill Fimtiju þo meira / ſijdañ deyde Sam vallt Elldr / Svo var Tijd heim ad fara.

X. Pſalm.

Ton / Sæll ertu ſem þeſſ.

Gjer ſkrifaſt Noa Sona Nomen og Etter / Trauti man i Saung fra ſi greina þa Kyn parte.

Hver ſem vill ſodda Þulu ſkilja

oſ

er lese/ Eg kiem ei Attar-Telu i Liood þesse.

Japhets Son Magog var/ og marger pleyre / Heiden Þiood aþ kom þar/ sem en er meire.

Nimrod aþ Chams Ættkogsl / vard Mackiar Madur / Hardur holldlegrar Syslu/ hiellt sig gladur.

Han bygde Babel fyrst / Og Borger pleyre/ aþ hans Ætt Neid-ed plest/ hallda Men være.

Sem Noa Son/ var Fader Ebers Ættar/ So urdu myklar Þiood er þess Kynþættar.

J Bessum eige kan/ þeirra Ætt upp telia/ vill nockur vel þad giora/ vid mun dvelia.

Folked kom margt aþ heim/ og myklar Þioder / þad dreifdust vid Heimen epter Frood.

DRottiñ veitti oss Barn / og ollum vorum / Hvar vier eptur vor Barn/ um Heimeñ forum.

XI. Psalm.

Ton/ Natturañ oll og Edle.

HJood oll Eitt hafde Tungu mal/ Took sig Mañfiølldiñ samañ/ Turn ad byggia sem takast skal/ til Ferdar allt i Himen/ DRotteñ þad sa og sagde þa / sw Þiood mun æprañ halda / Ofan forum/ad þvi giorñ/Eitt Tungu mal margfallda.

Þaften hindrade þa vor Gud / Þeir urdu ap ad læta/ Eingiñ skilde hvad añar baud/ap þvi skal Babel heita/ Eign DRottins var vid Turneñ þar/ og Tungumælunum skipte/ Eñ Moñum þeim/ uñ vid-

ast

aff Heim/ vtdreifde hañ þar eptir.
Fra Sem og alle til Abrahams/ Attlidir Tiju voru/ Hvør med sitt Folk vr Chaldea kom / til Cana-ans Lande þa foru/ Sara og Loth þar einneñ vt/ og Haran med hon-um geingu/ fra Eignarlood/ Att-moñum og Þiood / Ord Drottins þar uñ feingu.

XII. Psalm.

Ton/ Vare nu Gud off ecke.

OG Herrañ mællte Abram vid/ af þijnu Lande skallt fa-ra/ þier skal eg veita þar til Lid/ þu skallt blessadur vera/ af þier mun koma Þioodeñ flest / þar af verdur Rapnfrægur mest/ þig skal ei Blessan þverra.
Eg skal Blessa þa Blessa þig/

Eñ Bølva þeim þig Lasta / Vilja
Kalle Gud þiñ vera mig/ Veite eg
þier Ættlod besta/og allar Heimsins
Ættkvisler/Eylaust skulu blessast i
þier/ Vid þig vil eg Trygd festa.

So foor Abram med Ætt og
Aud/ad Sichim i Canaans Lande/
þar byrtest honum aptur Gud/ Eñ
ad nyu þa lofande/ þetta Land sem
ertu i/ allt vil eg giefa Sæde þvi/
sem af þier er komande.

Abram bygde Alltare þar/ añad
fra Bethel lyka / þa hañs Lands
Tiald i þeim Stad var/ þar villde
hañ predika/ um DRottins hædsta
helagt Nafn / ad honum þiñest
eingiñ jafn / sem so verndar þañ
Menta.

Hañ foor ut i Egypten þa/ und
añ Hallære plagdur/ Sara bad hañ
þar

þar segia fra / þad han sie hennar
Broodur / hugde / þeim lijki a hana
vel / Hvør veit nema mig slaae i Hel /
Ef vita eg hennar er Madur.

So skiede og þa Sarai kom /
sakia litt Kongurinn hana / visse þar
ecke annad umm / enn eignast mætte vær-
na / Gud plagade hann og allt hanns
Hws / hier med vard Sara aptur
laus / So verndar Drottinn sijna.

XIII. Psalm.

Med sama Ton.

SO foor Abram Egypten fra /
aptur med sijnu Lide / Stoor
Audugur var erdenn þa / J
Bethel kom þar Gude / ædur hapde
Altare sett / og umm hanns Nafn
Predikad rett / og gieck so framm med
Fride.

Loth hafde Frænde i Ferd var med / þeir Fiolda Kvikfiar attu / Landed var þraungt og fullt med Fied/ fyrer þad skilia mattu/ þeirra Fiarhirdar þrætta um Beit / þvi kaus Loth i Sodoma Reit/ og skilldu svo med Sattum.

DRottinn enn byrtest Abram þa/ og þetta vid hann ræder/ far þu allt Landed yfer ad sia/ sem eg gaf þyne nu Sæde / fra þessum Stad i alla Att/ eignast þu Canaans Landed gott/ sem þig og þijna Ætt fæde.

Eg vil margfallda so þitt Sæd/ sie þess Fiolda so vared/ sem Mollds ardupt uppfyller þad/ fegre Landed sa Skare/ Abram foor so til Hebron heim/ hann bioo i myklu Stadnum þeim/ og bygde þar DRottne Altare.

XIV.

XIV. Psalm.

Ton/ Oolkanleg Lyng er.

Þad skiede ad Hiödner hielldu Strijd/ hvoriar moot ödrum koma/ Kedorlaomor med myked Lid/ mater þeim af Sodoma/ Sigurinn sookte hann/ Sodoma yfervann/ fellde Lid enn took Fied/ flutte Loth þadann med/ burt foor enn Borg liet sooma.

Þa Abram froomur þetta spyr/ þad hans Brooder var tekenn/ Eig ann Kngr hann ad ei sie kyrr/ Allvar Hoop sinn mykinn/ meir enn þriu Hund rud Manns/ Menn heima borna hans/ fann þessa Hermenn fliott/ þieg yfer þa um Noott/ Heidinn Hoopur var rekinn.

Hann fellde Lid enn Flootta rak/

Kiærhiute tók þar marga/ og því
Foolke sem hin ádur tóok/ ollu kuñe
ad biarga/ Loth/ allt hañs Foolk og
Fé od/ frelsade hañ þar med/ so kom
i Kiærleik þa/ Kongur ap Sodoma/
fagnar þar fyrer nam sorga.

Nú baud Abram þañ allañ
Aud/ eñ bad sier Folked giepa/ Eñ
Abram kvadst i þveing nie þrad/
ad þessu vilia hapa / Sa mæte
Melchisedech/ a moote Abram gie
ek / bar Vijn og Braud til hañs/
Blessan Guds Kieñemañs / þieck
Abram þar a opañ.

Sa var Kongur ap Salem
Stad/ sañur Guds Kieñemadur/ so
vid Abram hañ sagde og bad/ hier
siu ap Gude Blessadur / Sialpum
Gude sie Lop / Sigur slykañ þier
gaf/ Abram Tiundade/ eptur hon
[illegible]

um sitt Fie/ Fieck so Gude Make gladur.

XV. Psalmur.

Med Nimma Lag.

EPter þetta eñ leid so fram̄ / Ord DRottens kiem til Abram / Ottast ecke eg er þyñ Laun/ z vernda þig i hvørre Raun.

Hañ spyr Herra hvad giefur þu mier / ur Heimenum eg Barnlaus per? Sonur mins Þioons mig er-fa mun / fyrst ongvañ Nidia eg skalþur ma.

Herrañ svarade so ei skier / Þessa skalltu þa/sem þig erger/ Sa kemi ur Lyfe sialfs þyns ap/sedrañ Be-vysing þar til hag.

Stat upp og teldu Stiernur-nar / firer rumet ad þier Sky uñ

þyn/

þar/ og vel margfallda so þitt Sæd/
Sia ei mun hægt ad telia þad.
Abram Drottne vel trwde traust/
z til Riettlætis þad reiknadest/ Enn
Herrann sagde eg er sa/ sem wtleidde
þig af Chaldea.
Ad eg giefe til Eignar þier/ allt
þad Goda Land sem nu sier / Enn
Abram segir hvar er þad Teikn /
eg reyne med / þad sie mijn Eign.
Herrann sagde/ Kw/ Hrwt og
Geit/ haf til mijn og sie hvort þre
vett/ Turtil-Dwfu og Unga med/
Til Offurs ber fram þetta Fied.
Og Abram þetta allt fram bar/
i tvo Hlute þvi skipte þar/ sinn Fugl-
enn uppa settest hvort/ samt rak hann
þa jafnt odt i burt.
Myrkt vard og Soolenn under-
rann/ Otta myklum slo þa yfer hann/
Grepur

Svefnþunge þa á hfer Abram / i þvi sialfur Gud til hans kom.

Sagde eg læt þig vita vel / verda þyn Ætt Framande skal / Jlþyde plagar þyna þar / Þiood i hall fiögur Hundrud Ar.

Enn eg vil hefna þyns Foolks þa / þeir fara ryker Jllum fra / En þu skallt fara i Fride heim / til Fedra og hvglast med þeim.

Þar rauk sem Ofn og Elldz brann Offur styckium þorferde hann / Abram þieck so Teikn uppa Giorz. Almættugur Gud þier sie Lof.

XVI. Psalm.

Ton / Jesus Guds Son Eing.

Sarai Abrams Kvinna / Ordin sem Naugraun ber / ad þvi gaf Ambatt syna / Agar honum med

med ser/ hugdest þar fyrer þiggia/
þad hun mætte uppbyggia/ og fro
àla Born hier.

Agar ódladest Getnad/ og stær
de sig af þvi/ myken giorde hier
Metnad/ a moote Sarai/ þar fyre
er pinde hun hana / þa hlaust Ae
gar ad rymal/ allt wt af Sorg z Ny

Vt a Eydemork flyde/ og sat
hia Brunne þar/ Eingell Guds ad
þvi gade/ ad hun Sorgande var /
Baud henne heim ad fara/ hlyda
Sarai vera/ sem þeirra þernu bar.

Hann sagde Son þu fæder/ sem
heiter Ismael/ þitt pislgast þar af
Gude/ þad varla teliast skal/ Han
verdur mikell Madur/ a moote ød
rum reidur/ Sorg hyna fra Gud vele

Hun sagde sanarlega/ sied hef eg
Drottenn hier / sem [illegible] og
[illegible]

Kregaf eñ mier / eg til hañs þerf
Sydañ Dol hun Ismael / og það
lækst Nenne þa vel. Nemañ Nað-
ur sie þier.

XVII. Psalm.

Ton / Off leit þiñ Anda Kyrkia.

Ha Abram hundrad Ara / hañ
nær þui gamall var / sagde
Gud / eg vil giora / ørugt vid
þig Sattmal / Vertu Algiørdur
a mier hia / þig skal eg miøg marg
falda / prampiell hañ platur þa.

Gud sagde vid þig giora / Gott
vil eg Sattmæls Ord / Frooma
Fader skallt vera / Fiølmeñu hiar
a Jord / Kongar skulu og koma af
þier / Abraham skallt þu heita / mest
eis Fiølda Fader.

Vid þig og so þitt Sæ[illegible] / S[illegible]

[illegible]

malast store og min / og vid þitt Saads Ap-pæde/ og skal þess Gud og þiñ/ Eilijft er þetta Astarband/ og eñ til Elskumerkis / eignast þu Canaans Land.

So skal mitt Sattmal vera / sem stadfast halldast mun/ Eg by-fel ad umskiera/ allt Karlkyns ydur hiä/ þad a ydar Hollds Yfirhwd/ Elsku Teikn mitt og ydar/ er þetta Sattmals Blood.

Oll Svein-Born uñ skal skiera/ et þo strags þa fædast / Bagd man mz þessu vera/ Viku skulu hreff ast / Attunda Dag þau umskiera skal/ Ukiaro fra Ætt apmæst / sw Umskorna Sal.

Neima þræll og tilþeingest/ umskierast lijka man / þvi Umskorest eingest/ ydur skal bwa hiä/ leit hñ

skiia

ſkilia vid þyna Ætt/ſem ſorlikt mun Samtemala/hañ fær vel Nepndum miaſt.

Þyn Kvinna hun ſkal heita/hier eñ i pra Sara/ þvi vil eg heñe veita/Veglega Bleſſan þa/ Som ſkal fæda eirn Son i Heim / þar ſkulu myklar Þiooder / og Kongar koma af þeim.

Þa ſiell Abraham flatur/ ſram fyrer Gud a Jord/ hñ ſagde Hug arkatur / þa heyrde ſoddañ Ord / ſkal eg ſo Gamall eiga Son? Og mijn Sara er Nijræd / mun hier til vera Ven.

O Herra lát Jſmael / lifa vel fyrer þier / þar af gled eg mig þa vel/ þad er nog Huggun mier. Þa ſagde Herrañ þyn Sara/ þier ſkal eflauſt Son fæda/ Jſaak heite ſa.

Na

Vid hañ og Jsaak hañs þiera/ feste eg Trwskap vel/ Eg vil þig og Banheyra/ um þiñ Son Jsmael/ Af hönum skulu tolf Hofdings Meñ/ eg vil hañ mióg margfallda/ bæta til Blessan eñ.

Eñ myns Sattmaala Giörde / mun eg stadfest z klaar/ vid Son þañ Sara fæder / sialfs þier komande Aar/ þad skal vera i þessa Mund/ hoñ liet þa os ad ræda/ vid Abra= ham um Stund.

So liet Abraham kalla / allt Karlfolk samañ þa / umskar sig z þa alla/ er hann voru hia/ þrett= an Ara var Jsmael/ Abraham nær Tyrædur/ þetta gieck þañeñ til.

XVIII. Psalm.

Lag/ JEsus Christus e K.

Eñ

NN birtest DRottin Abra-
ham i Mamre Dal þar til
hann kom/ sat i Tialld-Dyr-
um sinum/ hann leit upp þa/ og þria
Menn sa/ þeir voru gagnvart hn̄.

Hann fornam þad Stoor Herr-
at sie/ Heidrande þa og fiell a Knie/
baud sig Fædu þeim ad bera/ og Fæt
ur þvo/ þeir sögdu so/ sem þu mællt
er mætt giera.

Sijdan talade hann Saru til/
fak strags þria Mæler Hveite Mi-
el/ baka þu Braud og bnodu/ ...
Hiord took hann/ eitt Kalf feitan/
litt Frage skiotta og sioda.

Þetta tilbwed plioott fram bar/
fyrer þa Iska Miolk og Smior/
under Eik þar sig settu/ hann stod
þar hia/ og hörpèe a/ ...
matar neyttu.

Þad

Þess fremda / Hvör er Setu þinn? Svarar / hun gieck i Tialldet / Herrann honum þa lofar / Lijfe og til / enn koma vil / Þa skal Sara Son hafa.

Sara þetta heyrde og hloo / Herrann spyr þvi hun giørde so / enn hun vard hrædd og þrætte / þa sagde hann / allt verka kann / Einn Gud med sijnum Mætte.

Mennerner geingu þadann þa / þeir reysktu Veg til Sodoma / Abraham Froomum fylgde / Gud vottar hann ad vera þann / sem vita Frende-ad Fylde.

Med þvi øll Veralldar Þiood skal / Eylaust i honum Blessast vel / og mun Ætt hanns hiooda / Vard veite miog / minn Vilia og Veg / vita skal i þvi Gooda.

Gud

Gud sagde Hrcop af Sodoma/
Ee og lyka af Gomorra/ Nlgt eg
myked ad heyra/ Ofan þvi fer/ ad
vita/ ef er/ Illskañ so mykel þeirrad.

Þa mællte Abraham Herrañ
vid/ Þu Heilagur Riettlaate Gud/
sem dæmer Verolld yfva/ Þyn
Born þar good/ med Jllre Þiood/
Ei lætur Strapped lyda.

Ep þar piñast Fimtyu Þeir/
Froomer Meñ sem gett elska meir/
eñ illt Athæfe þeirra/ Stat Sodoma
munt þyrma þa? Þad sagde
Gud skal vera.

Abraham sagde Aska og R d/
er eg sem tala Drottiñ vid/ Eñ ef
Fiñ eru færre/ Villtu afman Stad
ina þa? Nei sagde Herrañ kiære.

Abraham tier aptur til hañs/
Ef þar kañ Fiorutyu Mañs/ Gott

Fia þeim Baurnum ad vera? Gud
sagde eñ / finnest þeir Men / þa skal
engva Hefnd giora.

Abraham koma opt fraam bar /
Eñ ef Tuttugu finnast þar? Þa
sagde Himnesker Herra / Ef finnast
þeir / eñ skule meir / allt Landed nioo-
ta þeirra.

Abraham / bad og eñ fram bet /
O Herra Gud ef vætsu meer / Ef
fækum Tiju Fromra i Herrans ans-
at / finnest þeir þar / Þa skal einga
Hefnd koma.

Endade þesses Ord med þeim /
Abraham ferdadest til sijn heim /
Hinum kom Hefndenn mesta. Gud /
Jder Men / þier gleyma eñ / gepd
Christne Endurleysta.

XIX. Psalm.

Ton / Nu bid eg Gud þa.

AD Kvelde komu Einglar Tve-
ir / J Sodoma Borg fooru
þeir / vt Stadar Porte Loth
þa seit / Lotlega Menn er betur veit /
Nafn a gooda Giestrisne sins / Sop-
ungum baud strags i sitt Hws / took
þeim med stoorre Virding vid / Veg-
lega giørde þeim Maaltijd.

Fyrr enn til Sængur fared var /
Flockur Manna vt Borg kom þar /
vmkringdu Hws enn krepdu Loth /
Komu-Menn skyllde hann lata vt /
Heita ad kvelia hann med þeim /
Helldur bad Loth ad Dætrum Tvei-
m / Giørdu hvad sem þeir girntust
u / Gooda Menn skylldu kyrra sitia.

Allt vid þetta Dolnuduft meir /
upp villdu Hwsed briota þeir / hv-
er seildust ad istann vt / Jnn til sin
tooku Ænglarnir Loth / Jllþydd sæ-

er ulakt þar / allt med Blindne ferd
slegud var / fálmande þreitter footu
heim / Feingu ei greidan Skada
þeim.

Þesser Menn sögdu þa vid Loth / þu mátt kalla af Stadnum wt / Att og Maaga sem áttu hier / ock ur af Drottne boded er / Fordi af þeßan stoora Stad / Strakskapur þeirra giörde þad / Bidlum Dætra Loth byrte fra / Brosande skwlka Radu þa.

Snemmendis budu Einglarner / ad Loth med Kvinnu flyte sier / og Dætrum Tveim an Dvala snar / svo deydest ei med Illum þar / Sem Loth giörde þvi Seinkun a / skalf er tooku i Hond hans þa / leiddu af Stadnum öll þau wt / Aftur Drottins hann mest ad naut.

Þess

Þeir sögdu/ far a Fiall upp nu/
fordäst ad lijta aptur þu / vert ei a
lægu Lande hier / Lijfed kostar ep
ti burt fer/ Ei so minn Herra sagde
Loth / Sem fyrst eg þinar Giæsku
naut/ hier liggur nærre Eitt lijted
Bij/ leiþ ad eg biarge mier þar i.

Herrann sagde far þa þar til /
þessa Boon eg þier veita vil/ ford-
adu þier med Flijte greidt/ fyrre kan
eg ei giøra neitt/ þad Plaß kallast
sijdan Zoar/ þvi sa Stadur svo lijt-
ell var/ Soolenn gieck upp þad Let-
te umm/ er Loth i Stadenn Zoar kom.

Drottinn liet rygna Drottne fra/
og detta yfer Sodoma / af Himne
Bal og Brennestein/ Brann þar þa
Skiepnann hver og Ein/ Hwsen/
Audæfe/ Folk og Fie/ Fordiarfad-
ist i Guds Reide / Loths Kvinna a

ſiñ Lyſkegort/ Lott eptir ad Salt-
Steine vard.

Abraham gieck ut i þañ Stad/
ſem adur fyrre Drottiñ bad / kuſte
þar gleygt og gíörla ad ſia / guſa
upp Reyk af Sodoma / Loth ſeer
þa eptir af Zoar / ecke þorde ad
bua þar / Hellers Ihwd a Fialle
fer / Froomur med ſijnar Dætur
Tvær.

Syſturnar rædu ſamañ þa /
Salklega er eingiñ Jordu a/ er nu
Lorcke med ockur Sæd/eg ſle Naud
ſyn og beſta Rad/ad giefum Fod-
ur ockar Vijn/ſo af oſſ matte kveck
laſt Kyn / Hañ laa med ſlike hvoria
Nott/ Honum til og fra leynduſt
hlioott.

Vaſkeñ feingu Frioopſeme þær/
Vid Fodur ſijnum badar Tvær /
Moab

ſkeað ætte ſu Sæðra þa/ Til Naad
til Piood kom honum fra / J Mon
ſeyde ſu Yngre ſkrags/ ſkt var hans
Kyn til Christi Dags. Illa Lukt
eſt Ogudleg Naad / Almattugur
Gud veite oſs Naad / Amen.

XX. Pſalm.

Ton / Skaparinn Stiernanna

Þ Ad ſkiell ſo til ad Abraham
deñ/ af Hebron flutte Buſtad
ſiñ/ og bioo Utlendur i Geraref
þar Abimelech Kongur var.

Abraham ſagde i þeim Stad /
Eins og hañ Saru fyrer um bad/
hun ſkyllde nefnaſt Syſter ſyn/ ſaū
lega añars giello eg þyn.

Kongurinn took Saru ad ſier /
Syſter Abrahams truͤde er / Gud
byrteſt honum og hordu hiet / Ei
hñ og Afkvæmenn hañ. Abi-

Abimelech avitade miog / A-
brahams Raad so Haskalegt / heÿrde,
og Plaag med Sottir drÿgt / Gud
munde hafa straffad slÿkt.

Þa forsvarade Abraham þad /
Eg meinte Foolk i þessum Stad /
ei munde Drottinn Ottast vel / Ott-
adest mig þui slaa i Hel.

Abimelech gaf Foolk og Fie /
Fromum Abraham og sagde / þetta
gief eg til Eignar þier / J þessu
Lande bw hia mier.

Saru Kongurinn sagde og til /
hia / þÿnum Broodur eg giefa vil /
Þusund Peninga ad þu sierd vÿs /
þessu ei optar ÿperlÿs.

Sie þÿn Hulda Andlit þÿns
Manns / Hia ollum Maga sier-
hvors Lands / Hun hygnadest vid
Aminking þa / Vr þui sagde Hun
rett þar fra. Abra-

[illegible] bad þa [illegible] Gud/
Abimelech ad svipta Naud / Þvi
soddañ Hefnd fyrer Saru bar/sierhvort Moodur Lijf tillukt var.

Hvor sem þetta Heyrer og Les/
hañ skyllde bidia DRottiñ þess/ ad
geyma sig fra Synd og Pijn/Son
ur Guds JEsus gief þu mijn.

XXI. Psalm.

Ton/ Fader vor sem a Himn.

O HErrañ Uppfyllte sijn
Ord/Oliett ad Barne Sara
vard / Olldrud var miøg þa
Ol Son hañ/Isaac var ad Nafne
hañ / Hundrad Aara Abraham
var/ungañ Son sijñ þa hū um̄ kar.

Sara mællte Gud hefur mier /
giort eiñ Hlaatur/ad hañ eyr slier, eg
legg so Gømul Barn a Brióst /

 Lysa

[illegible]
hvor hefde þorad Abraham/ adus seigia hvad nu kom fram.

Briöstskilnadar Dag Isaacs/ Abraham giörde Veitslu strax / Sveinenn voox upp i Sooma vel / Saru misþocknast Ismael/ þa tok hun Agar wt fra sier/ Ismael lyka burtu fer.

Þetta mislykar Abraham/ Enn DRottinn baud þad gange fram / lofade honum ad Ismael/ Ætternis fyllde mioota vel/ hann villde til med honum sia / Nefdar Blessan so matte fa.

Agar bar Leigel og lited Braud / ad Lyrga a Svein i Nwngurs Naud/ villtest wt i Eydemörk þa/ er Menn kolludu Bersaba/ Leigenn var toomur enn Landed hart/ Langt

fra

[illegible]

Nu̅ kiſt vid Svein hia Eiko Eik/ Mirkots Lengd burt fra honum veyk/ Sud heyrde Sveinſins Grꝛ at og Skvl/ Goodan̄ Eingil þa ſem de wt/ ſocian̄ Brun̄ Agar ſkinde han̄/ Sveinſin̄s Naud fyrer Gude ſan̄.

Nan̄ Ver upp i Eydemork bioo/ a ſkinum Boga nærdeſt þo / Agar foor til Egyptalands/ Eigenkvinnu fieck þar til hans / og Gipte han̄ vid heided Nolld/ Nvad ecke var hu̅s Fodurs Villd.

Vm̄ þan̄ Tyd Abimelech kom/ ad binda Trw vid Abraham/ þeir bader unnu Enda þa/ J þeim ſama Stad Berſaba/ Abraham Brunn ſin̄ aptur fieck/ ſem undan̄ fyrr med Kaungu giek.

Þeir edſtulldu ſo þeſſar Grund /

Ee þar

þar plantade Abraham Lund / og
Predikade i þeim Stad / um̃ Herr-
ans Nafn / vorn Gud tilbad / Ve-
randi bioo hiá illre þiood / Adstod
Guds var med honum good.

XXII. Psalm.

Ton / Fader vor sem a H.

SO skiede framar su tyd kom /
Sialfur Gud reyner Abra-
ham / sagde / þar og til Foor-
nar tak / þin̄ Fastelskada Isaac. /
Til Moria Lands uppa þad Fiall /
sem eg med han̄ þier vysa skal.

Snem̃a Morguns sig upp tock
svo / med Isaac ꝛ Sveina tvo / Elld
og Vid høfdu eirnen̄ med / a þrid-
ia Deige sieck han̄ sted / þetta so
fagurt Fialled eitt / hvar fæter Sæt-
te Offur heitt.

Þioone

Þionuñ sagde/ eg þangad fer/
Eñ þid med Asnañ bijded hier/
Sveiñiñ fylger mier Fialled a/
Foorn med Banum vid giorum þa/
ad giordre Bæn og Offurs Tijd/
apstur til yckar komum vid.

So took hañ med sier Isaac/ eg
lagde Viden a hañs Bak/ Eñ hañ
bar sialfur Elld og Sverd/ uppa
Fialled þeir byria Ferd/ O Fader
sagde Sveiñiñ þa/ sijn mier Lam-
bed sem brena a.

Abraham sagde/ O miñ Son/
eg hefe þa sterka Triv og Von/
Gud mune sier fyrer sætre Foorn/ siñ
Asetning hañ veit og vorn/ Allfare
bygde i þeim Stad/ Elldeviden hañ
lagde a þad.

Þa batt hañ Isaac Son siñ/
Sveiñiñ lagde uppa Viden/ setkde

til Hogge [illegible]
ans Engill kallade strax / legg ei
Hond a þinn unga Svein / og gior
þu honum ecki Mein.

J þui velltar sig [illegible] nu/ Eitt
ann til Guds og skadpost Truw / A-
braham sem þar hanga Hrut/ hann
greck Samstundis þangad ut/ breif
de hann i sŷns Sonar stad/ so giede-
iadist DRottne Offur þad.

Himne kallade Eingill af/ A-
braham soddann Huggun gaf/ Drott-
enn sagde/ eg soor vid mig / sannlega
skal eg blessa þig/ fyrst þyn Hlŷd-
ne so allstoor er / þinn einka Son ei
sparader mier.

Eg skal margfallda svo þitt
Saad/ sem Stiernur Himens siol-
ga þad/ eda sem margann Siafar-
Sand / svo þad ïstake Canaans-
Land/

Land/ þ skal eignast Ovina Borg / af þvi þer Frægdar Rykted flott.

Og Heims Þiodanna allt Manntal/ i þinu Sæde blessast skal/ full er þin Blessan/ god Traust/ þegar þu varst hlydenn nyfie Raust / fra feor han til Bersaba heim/ Sæmd og stoor Huggun veittest þeim.

Þa friette han lyka so til sanns/ Sæmd veittest Nahor Brodur hans/ Af Milcha fodann Attleid hlaut / atta Syne hun pædde a Skaut. Soo breyter Gud vid sina Þiood/ Sie þier Lof heilog Þreckning good.

XXIII. Psalm.

Med Himna Lag.

Sw froma Sara sem hun var/ sier a Bake full hundrad Ar/ sio og tuttugu ett ad auk

Afe-Dogum [illegible]
Epter hana Abraham giet /
Ap þvi i riettan Tyma liet / til
Hetho Sona i Hebron gieck / Hell-
ar og Akur Ephrons þieck.
Akur Lands-Mongur lyste hn /
Loflegan Herra og Guds Man /
sierhvor liet og i Lioose þa / Legstad
skyllde han giarnan þa.
Ephron baud honum ad eign-
ast þan / Akur og Heller Toopallda-
an / hvers Verd ad þullu þanst þo
vel / Fiogr Hundrud Sylpur Sikel.
Abraham þackar þetta Bod /
þo borgar fullu sem tilstood / Akur-
enn fra þvi Eign hans var / And-
ada Saru groof han þar.
A Akrenum stoodu Alden-Tre /
i sa Hellerenn Toopallde. Oll good
Hlotnan er ockar Giof / Almatt-
ugur Gud þier sie Lof / Amen.

XXIV. Psalm.

Ton/ Jesus Christus ad Jord.

SEM Abraham sa Edla
Mann/ var hnygenn ad epra
Alldre/ Audugur miøg
var ordinn hann / af Guds
Blessan margfalldre / wesende þa
sinn Ellsta Þioon/ Einn Radsmann
þann ypparsta/vegna Isaacs i Kom
koon/ Eyd liet sier þar umm festa /
vid Gud Himensins hædsta.

Sagde / legg Hond under mitt
Lær / og sver med Villa hreinum/
af Canaans Ætt þu engvo tak /
til Eckta Sone mijnum/ Til mijns
Fødurlands far þu heim / sinn þar
minn Slegted hreina / af Dygda-
manna Dætrum heim / dwlega fær
þu Eina/og gipt Isaac Hana.

Þiona

Hvornig spurde/ Enn ef Stulk-
an/ vill eige med mier fara/ skal eg
aff þeirra hafa hann / og hia þeim
lata vera? Abraham sagde ecke
man/ Isaac þangad fara/ þvi Land
ed þad sem eg byg ca / Eign minna
Fadirs skal vera/ þad feor mier skal þ
ur Herast.

Gud sem Landenu lofade mier/
senda sinn Eingil gooda / framkvæ-
ma skykt og fylgia þier/ Fullkomna
þad man skoda / Enn ef hun vill ei
hyngad sig/ Neidarleg feria lata/
eg skal þa vyst af Eydnum þig /
ekkungis kvittann jata / hann feer i
soddann Mata.

Tiu Ulfallda took med þad /
einn Þioon i Reisu sijna / Dyggda-
rijkur so dreo af Stad / Dyrgripe
hafde sijna / alla til Mesopotami-
am/

am/og so til Nahors Borgar/ hann
kom ad Brunne klarum fram/ Kvølld
e snoktu til Biargar/ Vatn þang
ad mykid margar.

Hann sagde/ O Abrahams Gud/
eg bid mier þessa unner/ þa hier kiem
ur Ein Kvenn svipt good/ klart Vat
n ad sækia i Brunnen/ Eg spyr hvo
rt Skioolu hennar ma / hreina til
Munns mier bera/og hun seiger mier
vdlegt Ja/ad eg skule so giora/sv
signest Son mijns Herra.

Og ef hun bydur mier strax
þa/ Ulfalldar mijner drecke/ eg kann
ap slijku vel ad sia / Udskod þijna
og þecke/ pad mijnum Herra til an
na / Afgiops viller audsijna/ hann
med Ætt sitte upp fra þvi / allt orcid
mun slijku tijna/ ad missast a Rad
þijna.

Og sem Hañ giørdi sÿna Bæn/
se kom þar vt Rebecka / þad var
Ein Pÿka þÿd og væn/ þeim sockte/
Vatn ad drecka/ Dÿgdarfull af A-
brahams Ætt / og var Bathuels
Dotter/ Vatned af Bruñe upp bar
sætt/ Abrahams Þioon so mætte /
þvi hañ ad þessu giætte.

Hañ spÿr hvørt Vegleg villde
hier/ Vatn til Svaladrycks giefa/
hun sagde ja miñ Herra þier/ hreint
Vatn vil sækia ofan/ i Bruñiñ
og so Vlfalldum/ øllum strax Vat
na þÿnum/ Madurinn sa ad soddañ
kom / af sinum Gude einum/ hañ
gladdest i Huga sÿnum.

Gullspaung væna gaf hañ og
so/ Gødre Stÿlku uñ Eñe/ Eirn
iñ sette Armbrÿnga Tvo/ af Gulle
a Hendur heñe/ Hañ spÿr/ Dotter/
hvør

hvar er þÿn Ætt ? Er Rwm hia
Fødur þÿnum/ Mun Rad til þess
mig giefe Nætt/ med Forunautum
mÿnum/ so af Goodvilia sÿnum?

Nun sagde henum sÿna Ætt /
siñ Afe Nahor være/ Milka hefde
siñ Fodur fædt/ þinst Slecktid riett
sem bære/ framar sagde vier hefum
gott/ Hws-Rwm ef girnest vera /
Velbodiñ Giestur nu i Noott/ noog
hefum fram̄ ad bera / Halm og
Hey til Reid-Dyra.

Sa Froome Madur fiell a
Knie / fyrer Gude og sagde / Lif-
ande Gud Lofadur sie / sem marga
Blessan lagde/ yfer miñ Herra A-
braham / hvorn ei villt hefte svik-
ta/ hefur þvi fært mig hÿngad fra
eim/ hañs frooma Son ad Gipta/
[illegible] þeirrar Ættar.

Pa

Þa foor Rebecka epter hønu /
og sagde sÿne Moodur / allt af Sende-
beradans Ordum þeim / og Laban
hennar Broodur / Gersemarnar sÿnde
hier med hun / hann gieck til Manns-
ins strooma / Sa stood þar vid þann
sama Brunn / Samdar rÿkum baud
koma / Til sÿn þar hann a heima.

Hann sagde kom þu heim med
mier / Blessadur af Gude / þvi
villtu vte vera hier / Velkomin ert
þu i Fride / Abrahams Þiœn og
alla hans Menn / i Virding skoorre
hafa / og þvoe Fætur þeirra senn /
þeim Mat a Borded giefa / Næg
Nægtu Rwmi ad sofa.

Madurenn sagde / einganñ Mat /
eg skal til Munns mier bera / fyrr enn
med Ærinde hafe sagt / Apotek mÿns
Herra / Eg er Sendebode A-

Hvar

brahams Plássir/ þad ecki einn Gud blessade/ og gaf honum i Elle Sońa/ allskyns Tempur og Greide/ Gull/ Silfur/ Fie og Fæde.

Hann tok ein sterkan Eid af tider/ eg skyllde Son hans kvonga/ Enn vill af Lands Kvinnu fra sier/ hann eignast lata engva/ þvi baud eg skyllde hingad Ferd/ med Hreidte bryta minna/ a sina Fedra Fodsturs Jord/ ad þar hans Syne enna/ til Handa Jomfru hreina.

Framan sagde/ eg veit Gud vill/ allt þetta mun framkoma/ og lat' ur godann Eingil sin/ Alkunde þyf na sama/ sa þier Gotunna greide mun/ gott Apotum tekst ad vijsu/ og og sijna vill ecke hun/ elgiora hing og Reysu/ þa eru þo an Nijerf te

Og þa hann sagde og af Fad. allt

Og

ad framkvæma þetta/ Æ þa eg Gud hia Brunne bad/ ad byrta mier hvad rietta/ þad gieck til epter Ordum þeim/ sem eg bad Gud mÿns Herra/ þvi er eg komenn til ydar heim/ Eyrindid fram ad bera/ vilied med Sæmd til svara.

Ef vid Abraham vilied fast/ Vinattu læta standa/ þa vil eg eiga a þvi Kost/ hans Einka Syne til Handa/ Giefed Rebeccu ad hun sie/ Isaacs Kvinnan frooma/ Þvi hann er allt sÿns Födurs Fie/ fullur med Dygd og Sooma/ hun mun til Heidurs koma.

Fedginenn svarudu so til þa/ sattlega er þetta af Gude/ oss ber ad fylgia bliidlegt Ja/ Bÿe þau sæmelega i Fride/ Epter Guds Vilia gange þad/ Gaadann Ávöxt mun bera/

Þvi

þvi lakktu Rebeccu þier ad/ Isaac
hana ad færa/ Hun skal hüs Hwss-
frw vera.

Þa Madurinn heyrde þesse Ord/
þackade hann Gude einum/ fiell so
lofande fram a Jord/ feiginn i Hu-
ga sijnum/ Sijdann R. beccu Gofug-
ur gaf/ Gull/ Sylfur og dijr Klæ-
de/ Enn þeim Landsins Arexte af/
Urter og Jardar Grǽde/ þeck sier
so gladur Fæde.

Aarla Morguns hann uppe var/
og vill a Reisu sijna / Þau teldu i
hann tefde þar/ umm Tiju Daga eig-
ná/ Hann sagde mig ei hindre þier/
þvi Herrann Blessan stoora/ h. ...
nu læted hlotnast mier / heim vil
strax aptur fara/ med hana til mijn-
ns Herra.

Frooma Rebeccu fiłtiga ad þvi

hvert fara hang ad vilde/ hun sagde þar til skiolegt Ja/ so þo ad hene fylgde/ Fostur-Mooder sem elskar heit/ hier ad auk þernur fleyre/ sa T. bvinngur gieck fram greidt / gladur took hañ vid þeirre/ ad hana Isaac færde.

Bæde Rebecku Blessa þa / og hyvala hana Gude/ sogdu/ þu fer kast þynum fra/ þo sitttu i Drottins Fride/ Fialgest þitt Sæde Ætt fra Ætt/ J þusund Lide marga/ og take þad sem af þier er fædt/ þræting Ovinum skeyrta Borga/ Ovinaska argra.

Þau skyldu epter þessa Ban / so vyst med Kiærleiks Ecka / So ferdadest fra synum van/ sw æ giætt Rebecka. Isaac wt a Akre var/ ad gieta Kvølldbæn hekka / Hañ sa

Fookad

Trosked hann ægiætt þar / Og eill Heimleidis plÿgta / þeckte og þeim sied mala.

Þegar Rebecka Svemiñ sa / Skÿdkapu uñ sig vapde/ Þienareñ hermde honum i fra/ hvorneñ tilsetinged hapde/ Isaac geck til hestsar hÿr/og heim i Tiallo sitt leidde/ Algiordest þeirra Eiskañ tÿr / Eckiaskapiñ so prÿdde / hvert asare Radum hlÿdde.

Isaac hapde Harmad miog / hÿngad til Moodur sÿna, sw hvarp honum strax Sorg wr Hug / sañaAst hatt vid hina/ Merk Guds Adkad og æsett Rad / Er Froomra Hioona Goomiñ / Sie Gude Lof fyrer sÿna Rad/ Sungiñ uñ allañ Heimiñ / Æpenlegt Amen / A M E N.

XXV. Psalm.

Ton/ Nattúrann oll og Edl.

ABraham Giptest aptur þa / og atte Syne fleyre / vijsar heim-burt Isaac fra/ þvi oll hans Eign var meire/ Skeink gaf hann þeim/ Enn hinn kom heim/ blot nadest Go'zed mesta/ þvi Ættinn hans/ þess Edla Mañs / Eignadest Landed besta.

Hañs took ad koolna Holld og Blood/ hnignande Dag fra Deige/ þo leid so vt hañs Æfenn good / i Dygdum folnar eige/ so gamall var hañ / sa Heidurs Mañ / Hundrad Siotigu Fimm Ara/ Nierviskar Tyd/ faddur um Styd / Til sinna matte fara.

Isaac og Ismael hañ/ i Grøf

ud

til Saru leggia/ hafde fyrr keypt
til hennar þann / Hellder/ nu Legstad
beggia/ vyst hafa þeir/ hann Harma
ad Tveir/ Herrann Isaac Blessar/
Hinna Atter/ uppskrifast hier/ ecke
Syng eg umm þessar.

Rebecka atte ecke Born/ Isaac
bad vorn Herra/ hun fieck þa Giet-
nad Heidurs giorn/ hvarf burt sw
Angist þeirra/ þad skiede so / Hun
Sveina Tvo/ sijnu bar under Hiar-
ta/ Þeir hnyktast vid/ i hennar Kvid/
sem hielldest umm Tvo Parta.

Hun sagde / Mootlæte meir enn
fyr/ mier þyker nu a stryda / Gud
Almattugann ad þvi spyr/ hvad at-
le slykt ad þyda/ Hann sagde Tvær/
Stoor Þiodder þær/ þu ber vid Hiar-
tad ijtte/ sem mootþroast/ til Þrauta
fest/ Þo skal sigra sa minne

So kom þa Tijd hun Sorkna
Kvo / a somu Stundu fæder / þañ
Fyrra nepnde Esau / af þvi kaploð
ẽñ være / a Skauted kom / sa fyrre i
Heim / hiñ vard strax fædast giera /
og hiellt um Rist / a hinum vęst /
Hañ ma þvi Jacob heita.

Þeir uxu so upp unger Menn /
optast var Jacob heima / Esau
Sorga Iðkar siñ / og Akra kuñe að
geyma / Isaac þañ / elskade Mañ /
J Athurdum var stærre / Rebecka
hiñ / elskar Son siñ / sem allt japnt
var heñe nærre.

Jacob bioo til Kiets agiætann /
Esau kom Veginoodur / af honum
villde eta hañ / og þar um bad siñ
Broodur / hañ sagde þa / so lat mig
fa / sañ Frumgiefning þyna / og
fest mier Eyd / hiñ ansar Neyd /
hier til kreiur Lund mijna. Es-

Esau fyr sit Ædsta Arf / wid fyrer Maaltijd selde/ Morgun-ma gyrnest meir enn þarf / Magnlaus ad Æpe-Kvallde/ slepper þann Auds sem skalþer Gud/ Saalu hans villdi siepa. O Gud lat mig/ mest elska þig/ og æpenlega Lofa/ Amen.

XXVI. Psalm.

Thon / Fader vor sem a Himn.

DRottinn sagde Isaac til/ eg
þinn Gud med þier vera vil/
þig skal Blessa minn mykla
Naad / med þvi ad þu og allt þitt
Saad/skal eignast þesse ágiæt Lan
nd/ allsamann fyrer mijna Nand.

Eg skal fast hallda Eidenn
mitt/ sem adur Batt vid Fodur þinn/
ad Heims Þiodanna allt Mannkall/
I þijnu Sæde blessast skal/ og Mee

ed þess reiknast so ad sia/ sem Stiar
na Fioldeñ Himnum a.

Þiñ Fader hann var hlyddenn
Mer/ hiellt mijn Bodord/ Skickan
og Veg / hans Hiarta var ei vid
mig laust / vel giætte hañ ad mijne
Raust/ þu fær þess vegna Nadar-
Not / Nægdar Blessan og myked
Gott.

Þa bioo Isaac i Gerar/ af þvi
myked Hallære var / Nefnde Re-
becku Syster sijn / so Ottadest þad
Heidna Kyn/ meinte i Hel sig munde
sla/ med þvi hun var so væn ad sia.

Þa Abimelech þetta sier / þad
hun hans Eckta Kvinna er / Baud
Undersatum ollum sijn/ eckert ad
giora henñe Mein/ ef nockur giorer
añad hitt/ af sier bryte sa Lijfed sitt.

Isaac sade Akur þar/ sem A-

vogt

vext Hundradpalldañ bar/ Drottiñ
giørde hañ Maktar-Mañ/ myke-
lega blessade hañ/ gaf hanum Fiar
ens Fiølda og Aud/ Foolk ad Þioo-
na og nooglegt Braud.

Þad Ofundade Neided Nolld /
Hañs Brunna fylltu upp med Mo-
lld/ so veyk hañ Philisteis fra/ og
flutte sig til Bersaba / Þa byrtest
Herrañ honum þar/ Sem hañ um
Noott sofnadur var.

Sagde/ Eg er Abrahams Gud/
Ottast ecke þo rater i Naud / Eg
helld med þier af heitre Rad/ hef-
da þig og blessa þitt Sæd/ þu nioot-
ur Fulltrauste Fodur þijns/ Frooma
Abrahams Þienara mijns.

Þa bygde Isaac Alltare / en
Drottins Nafn þar kallade/ Kong
Abimelech kom hañs til/ klara Vin

 attu

allur hinda eitt/ Herrans Magt OK
ast/ honum þa / Hefnd meinte sig
af Sterkum fa.

Epter Trygd bundna hann foor heim/ hier sest ad DRottinn er med þeim/ sem Ottast hann og Elska vel/ Eingenn giefur þa skadad Kvol/ Herra gief eg sie hlydenn þier/ Nimspa fra Illra Vallde mier.

XXVII. Psalm.

Ton / Oss lat þinn Anda styrkia.

HA Isaac Ellenn beygde / og honum glæpnadest Syn / so til Esau sagde/ Sonur/ tak Boga þinn / Villu-Dyr fardu ad vegida mier/ so adur enn eg andast/ unbyte Blessan þier.

Hier til Rebecka heyrde / hvar Jacob elskade meir/ Ummbreyting a

þig

[illegible] / [illegible] yke þess/
Kipar hann sinne plikte Ferd/ tvo Kid
til Kostar sæke/ so til-bwe Matgiord

Jacob sagde / eg Ottast / auge-
lysest Raaden vond/ ep hann er prepp-
ar/ rettast/ Bloden sie mijn Hondf
Enn Esau loden allur er / mun skia
minn Fader reidest/ og bolve i Bræ-
de mier.

Hun sagde / hollum Raadum /
hlyd sem eg lagde wt / ep hann ap-
Nuga brædum / harda bodar hier
Swt/ bitne a mier su Bolvan strid/
far med Flijte til Hiardar / kom
strax aptur med Kid.

Hann sokte/ hun saud Kidenn/ hen
lagann Riett tilbioo/ Esau bestu Kl-
ædenn/ i færde hun Jacob so/ Loden
Skinn umm hans Hals og Hond/ sem-
enn i mælltann Mata/ teingstad med
[illegible] [illegible]

Nañ spyr þa hañ þar Kiellenñ/ Hvor er kemur nu til mijns? Jacob aat far Frumgietenñ/ Esau Sonur þiñ/ vel tilreidd er mijn Villebrad/ risto upp/ et og mig blessa/ eins sem þu sagder þad.

Miñ Son þu hefur feinged/ Napp þetta ypred skiott/ hvornenñ gat þad so geinged/ i Gaupner þijn at fliott? Hañ svarar/ þiñ Gud af goodre Nád/liet Dyred til mijn rená/ þvi kem eg so fliott med þad.

Nend liet hañ þa framrietta/ i bytia strax lodna fañ/ Atferled i vañ þetta/ af þvi so mællte hañ/ Rodd Jacobs heyre eg hia mier nu/ eñ hier sem eg afpreyfa/ eru Hend-ur Esau.

Isaac eñ nam frietta/ Egrattan deñ i Lyd/ Er miñ Son Esau.

þetta

þetta/ſem ad mier rietle Hendt? Hier til ſvarade Jacob Ja / ſvo, at hañ Riettedt rauda/ Braud z Vyn fraſt ei þa.

Siñ elſku Son hañ kyſte / ſate añ Klæda Ilm fañ/ Lyþs Bleſſan ſydañ lyſte; langgiædre yþer hañ/ ſagde myns Sonar Ilmur er/ eins ſem af Akre grænum / ſem Drottens Bleſſan ber.

Himenſins Bleſſan hyra/ hagkvæma Dogg i tyd/ og Jardar Al omgan bÿda/ bid eg þier veite Gud/ Nægdar Viſter med Vyn z Korn/ þier ſkulu þioder lwta / og þinar Modur Born.

Hvor þier bolvar i Brædre/ Bolvadur vere hañ/ ſa edleſt ſæmu Gæde/ ſem þier Bleſſunar añ/ ſem Iſa af hatte Ordum þeim / gieck Ja-

cob

aud vel fra honum / en Esau kom
heim.

Hann tilbio Rietten hetta / og
hafde fangad inn / sagde / rijs upp
ad neyta / af Veidinne Fader minn /
Og mig so blesse Aunden þyn / Isa
ac ansar honum / annar kom hier til
myn.

Sa kom med krafta Fadu / so
kostulega eg at / hann er nu ha blesſ.
adur / helldst pad z blyfur satt / Ao-
kued þennan vgst undra mæ / Brod-
ur þinn kom med Kiænsku / kipte þier
Blessan fra.

Esau Angred beit a / ansar græt-
ande past / hann mæ vel Jacob heie-
ta / i Negdan pad vottast / Tvisvar
hefur Footkroded mig / Fyrst nade
Frumgietning minne / sydan lies ble-
ssa sig.

O Fader lát mig eirneñ/ ódlast
Blessan af þier / ei mun Ongt frä
friñe/ setst upp og blessa mier/ Fader
eg bid þu blesser mig/ Hñ grjet með
hördũ Ecka/ bad tijdt ad blessa sig.

Hiñ sagde/ þu skallt hlioota/ Hrei
mile gott og feitt/ Lopts Daggar
lyka nioota/ Lyfsbiorg skal nooglig
veitt / þitt Sverd giore þig Hierra
hier/ þijns Broodurs Ok munt bera
ta/ med Hreyste af Hälse þier.

Esau epter þetta/ i Hel vill Ja-
cob slaa/ þad frett hañs Mooder ad
frietta/ fliootlega adskillde þa/ Ja-
cob flijde og foor af stad/ allt til
Labans i Haran/ sem þau til sogdu
þad.

Hun baud honũ þar bijda/ Bid
til þess þeinge klaar/ Reyd er Ma-
kyllder kiegda/ nu eñ i Dag z Ygra
Daga

Drottenn blessa þu Børnenn myñ / ad þig Ottest og Elske / og hvørt ſie añars Vin.

XXVIII. Pſalm.

Ton/ Til þyn H. Herra G.

ADur eñ Jacob af Stad gieck/ Iſaac liet ſig piña/ eñ meire Bleſſan af honum fieck/ og baud ſvo fære til ſiña / Ættmaña i Meſopotamia / vid Moodurbrood-ur ſiñ Laban / Koſtgiæfeñ vel ſig kynna.

Eñ ſagde / þu ſkallt eige hier / til Egtaſkapar feſta / Kona af Canaans Kvinum hier/ Kyn vort er Foolked beſta / Labans Dætur mætt eignaſt þu / Erlegar hallda ſijna Trw / So eykſt þyn Sæmd-eñ meſta.

Almatt.

Almættugur Gud efle þig/ Av-
vaxte margfolld Sæde / Eins og
Abraham sÿne sig / So og fiolge
þitt Sæde/og þu skallt Landed eign
ast þad / sem Abraham var fyrr
lofad/Ja/þu og þÿn Ætt bæde.

Sem Esau þad fregna fær /
fylltest hañ meire Bræde/ angrar
þad Jacob er þeim kiær / þau unn-
honum bæde / Þvi Giptest hañ i
Nugnoode þeim / Heidnu Bloode
sem adur Tveim / Svo reitte hañ
þau til Reide.

Jacob ferdast fra Bersaba/fra
Broodurs Reide flÿdur / agiætt
Plass hitte eitt hvert sa/um Kvellð
ed Gaungumoodur / Soolin gieck
under heit og hrein/ hañ valde sier
til Kodda Stein / og svaf a hönu
um Sveckur.

Þa

Þa veittist hønum Vitran glo-
od/ vel miøg ad hesse gæde/ hañ sa
Hvar mickill Stiige stood / stoor so
til Himna næde/ upp og ofan Gu-
ds Einglar Sveit/ um̃ Stigañ Ja-
cob ganga leit/ af goodu Guddoms
Næde.

DROttiñ Efst a hañs Enda
stood/ og þad vid Jacob sagde/ Fed-
ra þiña er eg sa Gud/ sem yþer þa
Blessan lagde/ þu skallt og eirnen
ødlast Nad/ Eg vil sem Dupt þitt
fiolga Sæd / Þier og þinum so
vægde.

Þinu Sæde Ackur og Vt/ Eg
vil þetta Land giefa / Nordur og
Sudur sumer Hlut/ sem skulu af þvi
hafa / J þier og Sæde þinu skal/
þar ad auk blessast allt Mañkel /
so skiet þad sem eg lofa.

Eg

Eg vil þier eirninn vera hia/ vard-
vetta þig og leida/ J hvoriu Att þu
ferdast fra/ For þijna jafnan greid-
da/ yfergiefa þig alldrei skal/ uppe-
fylla mitt Lofunar Mal/ Svefne
bra Jacob sijdan.

Nu sagde Gud er sialfur hier/
samt kom mier Ovart þetta / O
hvad soddan Plass heilagt er/ Him-
insins Ported rietta/ ecke annad en
Guds Hws gott/ glogt hefur vitrast
mier i Nott/ þad skulu fleire frietta

Sijdan took Jacob Svefn-
Stein þann/ so þar til Merkis giall-
te / Olio klaru yfer hann / Wt til
Wirdingar hellte. Þann Stad i hiart-
ium huggast vel / heita latur hann
þvi Bethel/ hvar Gleden Hiartad
fyllte.

Nu sagde/ Ef þu hæsste Gud/

hiaper

hlijfer mier i Ferd mikle/ so einginn grande Eymd nie Naud/ Eg skal þiona Villd þinne. Goodar Tij-under giallda þier/ Guds þionustu Nijs byggia hier/ So Lof þitt alld ett linne.

XXIX. Psalm:

Ton / J Dag eitt blessad B.

JAcob ferdast i Austur Ætt/ allt sem hradast kunne/ Fiar-hirdara af Naran bratt/ med Hiord leit þar hia Brunne/ þessa ad Laban þegar spyr/ þeir seigia/ hann hefe fyr/ i Naran vel/ ad Baga / Jacob ansar aptur þeim/ og snemma þier reked heim/ Hiord vr goodum Haga.

Og sem þeir rædast soddan vid/ þa ed Rachel kiemur/ rekande sijna

Feture

Fodurs Fie/ Fundum samast nem-
ur/ hañ mintest vid hana og grett/
hier næst giorla vita liet / Ætt og
Uiför sijna / Hañ vellte Stiarge
Brunne af/ sijns Brodurs Fie so
drecka gaf/ vottande Elsku Vina.

Rachel foor sem hradast heim/
Hugarsglod / ei tafde / þat sijnum
Frænda sagde þeim/ sem tilgeingeñ
hafde / Laban gieck sem greidast
burt/ good Tydindeñ hafde spurt/
ad Systur Son siñ finde / nimiest
vid siñ Frænda fws/ fylgde Jacob
i sitt Hws/ Elskast þeir med P. &c.

Laban sem ad Sveinin var/ sa nä-
lega trwr i Hylle / Mannud hefde
þioonad þar/ þ foor allt vid Snille/
Mællte/samt þo flestu mier/ so nu
Kylldur / eg vil þier / greide Kaup
og gialldad/ seig mier hvad þu skal-

ter

ur Ætt / Eckia saungum ei annin Dætre/ aðrar enn ad hallde.

Jacob sagde/ sio Ar þier/ skyllde vil eg þiona/ ef þu giefur til Egta mier/ Jngre Dootur þyna/ Laban þeita liiite best / Lofan þeirra var stadfest/ svo lidu sio Aren/ fyrer Heitasti Astar Jl/ ei þotti Jacob meir þar til/ en fáer Dagar være.

Þa wt var liden asett Tyd/ ad giora Niwskap villde / baud Laban ollum Borgaryd / þvi Brullaup hallda skyllde/ sw var Veitslan good og gilld / glader þata i Nöklu umm Kvolld/ Laban Lea færer/ heimuglega til hans i Sæng/ hverja Jacob took i Fang/ og meinte ad Rachel være.

Sem hann ad Morgne vard þess vær/ Vielasyldest Rachum/ Laban

ecþ

gap hønum glødgedt Geat / hett giptast skylde hadum / Vid þessa hallfu Vikuna wt / vep svo hiera a þitt Skout / samt Sio Aar Vist ad binda / Soddan Skickan er hier ei / ad yngre giptest fyrre Mey / þad liet Jacob sier lynda.

Jacob Rachel elskade hellt / en Ostirding piell a hina / OKottin hennar Laging lett / Lifs Blessan liet þina / Hun fædde Ruben fyrsta Son / fyrer þad sagdest hafa Von / sin Madur sig elska atte / Seiger / Drottin sier þa Neyd / sem og i stære Laging leid / Vel mitt þessa Ratte.

Rachel atte ekkert Barn / En epter Lea fædde / Sagde / Nu er ad Nimpergiarn / Neill þessi mig gladde / Sunnist ugrede hun Eima

[illegible]

en/ſkvañ Ol hiñ þridie Son/ Levi
liet hañ heita / Judam fæde hiñ
Fioorda bratt / Fyrer þad lofar
DRottiñ hatt/ Er ſoddañ Sæmd
vill veita.

XXX. Psalm.

Ton / Adams Barn Synd þyn.

MEd þvi Rachel Ofriood-
ſom var / Ofund til ſiñar
Syſtur bar / Harm matte
hardañ lyda/griet og bad Jacob gie-
of þu mier/Eg Gietnad lyka fæe
af þier / eg dey añars af Kvyda/
Jacob reiddeſt þvi anſar hañ / Er
eg þa Gud ſem ſkapa kañ / Mañ-
kyn af Moodur Kvide/ hun ſagde
Bilha Ambatt myn / Eg bid ad
verde Kviña þyn / Ad hun a mitt
Skaut fæde.

Jacob

Jacob ſijdañ ſvaf med Bilha / Son Dol hun gladdeſt Rachel þa / Dooms vegna Dan liet heita / Hun ſagde / Gud mitt Hiaalpar Trauſt / heyet hefur mijna Bænar Rauſt / virdteſt mier Huggun veita / Añañ Son Bilha Dol þar til / allt vid þetta gladdeſt Rachel / Nephthalim nefnde þeñañ / og ſagde / nu er Eyſt er mijn / ſijdur eñ eg i þeirre Grein / Eg elſkaſt yfer hana.

Þa Lea fornam ſoddann Sid / ſijna Ambaatt vid Jacobs Hlid / Silpha hun lagde lijka / og Silpha fædde epter þad / Eiñ Son og liet hañ heita Gad / þvi Striids Ad-ferd mun þykia / Eñ fædde Silpha añañ Son / Aſſer nefnde hañ ſu a hun / Þvi Lea hroosar Happe / Meinar / fyrſt Syner Sex af ſier /

ſem Jacob fædder i Heim/ad hans
Aſt alldrei ſkeppe.

Ruben ungur vel vaxinn Mann/
vænt Dudaim a Akre fann/ og fær
de Moodur ſinne/ Rachel villde þad
af henne fa / Enn Lea Giedþunge
mællte þa/ ſamt ertu i Agyrnd þi-
ke/ nooguſtoort ecke þiker þier/ þu
tookſt minn eigin Mann fra mier /
Dudaim og villt eiga /Rachel an-
ſar i Noott hann mun(ef eg þad fæ)
hier ſofa hia / þu ſkallt þvi kau-
pa meiga.

Sem Jacob heim af Akre,
kom / uttoke Lea moote honum /
ſagde / ſem eg þig keypte/ Sæng i
Noott vid mig ſamann haf/ Sonar
engire Dudaim eg gaf/ ad ei Aaſt
hanns ſkeppe / af þeim Samfunde
Dautt var/ Þol Son/ þann nefnde
hun

hun Isaschar / Frodsom vard eñ
og fædde/Son/og nefnde hañ Za
bulon / Sagde/ Gud hefrde mÿna
Boon/Goodre Blessan mig giædde.
Nun-Dol Dootter sem Dina
hiet / Dygdarÿk so af Barneign
liet/Hertañ od Rachel hugde/heñ
ar giegnde so heitre Boon, hun vard
Direkt og fædde Son/gofgade Gud
og sagde / DRottiñ took burt miñ
Brÿxle hier / Bel og Angur sem
þwingt a mier / leiged hefur misg
leinge / Joseph liet hetta ungann
Son/og Drottiñ bad i fullre Bon/
ad til hañs añañ feinge.

Pad skiede og a þeirre Tyd/ þa
mællte Jacob Laban vid/leyf mier
i Land mitt fara / Med Born og
Konur i burt fra hier/Twa til þar
sem Ætt myn er/ Tyma sie til þess

vera/ Uppmanlega Laban þa bæd/ lát mig nu hia þier þiña Nád/ eg mier eñ framar þiona / med þier hefur Gud mig blessad / mattu þvi sialfur kiosa þad / sem eg þier á ad launa.

Hiñ sagde/ þu veist hvorniñ eg/ hefe verid kostgiæfiñ mieg/ ad vacta Eigu þyna/ og hvorniñ Drottiñ hefur þig/ Nu-Audugañ giort fyrer mig/ sem greidde Gaungu mi-na/ Samt vil eg framar þiona þi-er / Ef þu villt Svart og Fleckott mier/ alls af Hiord i Kaup gialda/ Hvad fæded verdur hiedan af/ hvar til Laban gladur Jä gaf/ þvi skyll-de hañ behallda.

Jacob skilde fra Fleckott Fied/ færde burt þriggia Daga Leid/ sí aldrei samañ eptir/ [illegible] greina-

af Heslevid / hier og Platanus Kvistum tok / Popel Trien ecke minne / skoop Børkinn af þeim Suma stadar / og lagde so i Vatned þar / er Fied ætte ad drecka / helst þo um Timans Feinge Tijd / fegrast Elsked Natturu vid / þar Hiord sa hvijta Flecka.

So vard þad Fleckott Fied og Svart / fagurt med ymsa Lite marg-gt / Jacob allt þetta ætte / lengi skilde þad fra Labans Hiord / og liet geyma sinn eiginn Hord / hvar honum hentugt þotte / So eignadest hann Fiolda Fiar / plest af þui sem svart bored var / blomgadest jafnan honum / Þionustufolk og annad Auð allt gaf Jacobe sialfur Gud / So helldur hann med sönnum.

XXXI. Psalm.

Med sama Ton /

SEM Laban og Hans
Syner med / sau Jacobs
hlotnadest Fied / þrwtna
Giedsmuner þeirra/ Herr
ann baud Jacob burt fra þeim / hw
þeg og far i Land þitt heim / Eg
vil þijn Adstod vera/ Kalla liet sijn
ar Konur þa / komu til hans þar
hie var hia / Lánngt wt i Hiardar
Haga/og sagde/ Fader yckar er/ ecke
ed Sentu bragdhyr mier/ sem adur
Eiscu Daga.

Alkuñugt er þad yckur þo/ Eg
hefe þioonad honum med Trw /
samt hefur hañ mig sviked / villde
so Gagne gieta svipt / Giallde mu
Tyustaum skipt/ so mitt ei gide myn

ec/

od / En Gud vitierde Eingel sinn
ad Raadleggia mier Hagnad minn /
sagde / allt sa eg þinn Meinin / Eg
er sa Gud sem a þig leit / J Bethel
nær þu giörder Heit / Og þa þu
Smurder Steininn.
Hann sagde far þu aptur heim /
J Fedra Land og bw hia þeim /
Hvad villied hier til svara ? Þær
sogdu ockar Arfur er / einginn i Fø-
dre Hwse hier / Hwsar villum þvi
fara, vid erum selldar adur wt / og
vart ad Verde nu saum Hlut / Fad-
er ockar þvi eydde / þetta allt sa
ædste Gud / oss liet hlotnast vors Fød-
urs Aud / Fied til vor fra honum
leidde.

Jacob Took allt sitt Foolk og
Fie / Fluttninguninn so kwein sie / sig
til sijns Foolks ad plylta. Laban

Heimile faren fra/ Fie sitt var þeß
ad klippa þa / Ovart kom ollum
þetta / Reidubwen til Reisu stood/
Rachel took sijns Fødurs Skur-
god/ og fyrer ollum dulde/ leinidt var
allt fyrer Laban þad/ Leid stepnde
þau til Gilead/ yper eitt Vatn um
Kvollded.

A þridia Deige er þetta spyrst
þa var Laban ei Bærdar kyrr/ hier
took hañ Hugarbrœde/ epter Jacob
i akiesd reid/ Vppa Veiginn Sio
Daga Leid/ A Hæd Gilead nade/
Gud hafde honum sagt um Nott/
hañ skyllde varast nema Gott/ sie i
þeirra Samkœdum / hafis Tiolld
þeir sáu hvst og sijn/ hia þeim upp
reyste Laban sijn / uppe a Gilead
Hadum.

Laban sagde hvad hefur þu gio
ert/

[illegible]
holdum mier / Þatur mijnar/ Er
þurpter fordast ad þvi mig/ecke hep
de eg hindrad þig/þo taker Kvinnu
þijnar / Helldur var mier i Huga
þad/med Neidre hwa þig ap Stad/
Nijoodþære lata hltooma/ og kyssa
mitt hid unga Lid/ œdur enn Hiart-
kiær skildest vid / svo hepdum skilled
med Sooma.

Havijslega foorstu med þig/fullt
epldast þar þu visser mig/heim apt
ur ydur ad hapa / Enn eg fornam
så ædste Gud/alvarlega i Giær mier
baud/ Good Ord eitt vier ad giepa/
Jacob sagde mijn Meining var/þu
munder ecke vilia ad/þær med Bar
num burt fære / Þessu gap Laban
ecke Ans / Wmpangast meir ad
Skwrgod hafa/ Tijdugt burttekad
vœre.

Jacob sagde so þar hia þeim/ E
sa skal missa Lijfed sitt/ hvor sem
þui hefur stoled/ þui hann visse þat
ecke af þar/ad Skurgoded hia Rag
hel var/ J Heye og Hælme faled/
Laban giorde sier Leit umm allt/ lijka
seinast i hennar Tialld / Hun sat a
Hælme og Gode / O Fader reidstu
ecke mier/ei giet komed ad lꝩta þi'
er/ Eymstrud af Edlis Bloode.

Ecke fann Laban Afgud sinn /
apar reidur þa giordest hinn / siest
miog a Jacob svipe/ Hvad hef eg
broted helst vid þig/ hijngad a Le'
id þu elltir mig / a mier leitar ad
Þijfe ? Tiadest þo heil Tuttugu
Ar / Trwr og goodur Hirder þijns
Fiar / Miog giætinn vaka mætte /
Hvad sem foorst/ borgade eg allt/
Jnnst volde Heitt edur Kalle / De
une mykled mitt.

Reyde

Heilagra mïña Fedra Gud/ sem er
miñ Hiälpar Herra/ og med Nad
launad mijna Trw / Mig hepder
Eplaust burtu þu/ Fäte kañ læted
fara. Þa mællte Laban þad sie ap/
Þvi Foolk og Fie sem Gud þier
gap/ er allt samañ ap mijnu/ Dæt-
ur og lijka Dætra Born/ DRottin
vor Gud sie þvar Born / Hiälpe
hañ þier og þijnum.

Ockar a millum Eitt Sætte-
mal/ algiort bindum sem halldast
skal/ Ei vil Ætt miñe Skada/ Til
Sættarmiñis sijdar meir/ samann
baru Grioot Hrwgu þeir / giordu
sig þar ap Glada/ Siälfum þeim
kom og samañ þad / Sa Stadur
nefndest Gilead/ þad heiter Mñis
Hrwga/ Vinatta ockar vel sie fest/

 Vitne

[illegible]
te uckar nu sier Auga.

Þu ferdast burt med Born myn Kiær/ breittu nu vel vid bædar Tvær/ Ei gyps þig ödrum pleire / vinn mier þañ Eyd ad vilier þu/ vid mig og þær fast hallda Trw/ so good' er Gud þad heyre. Jacob soor Eyd og Opprade med/ Epter þad hiellt hañ þm̃ Maaltyd/ Laban var uppe i Otto/ kvadde syn Born og Blessar þeim / Med blydu Giede snere heim/ Svo skildu þeir i Sættum.

Jacob gieck syna Gotu aa/ Gudz Einglar mættu honum þa/ hañ raid myog Hiarta gladur/ og sagde Augeum blotnast mier / Nærbroder Drottins eru hier / Þvi heite þesse Stadur / Mahanaim / Sa milde Gud/ er mitt Hialpræd og full Na-

Frid.

ſtod. Af þeſſa eignum ad læra/ Guds
aſtaſt þa ſem Elſka hañ/ Eingen
Bondſka þeim granda kañ/ Heyr-
umſie Eilijfs Æra/ Amen.

XXXII. Pſalm.

Ton/ Fader vor ſem a Himnum.

JAcob ſende Meñ undañ ſier/
Eſau baud ad ſinde þeir/ og
ſende hönum ſijna Tign/
Soma/ Gipting/ Rijkdom z Eign/
ſeiged Jacob þiñ Broder og hier/
þier ſende Kvediu z Fridar Boon.

Þeir fundu Eſau i Seir/ aptur
til Jacobs komu þeir/ ſögdu þann
Broder uf med Her/ og ſluguer ſtæm-
ur a moti þier/ fregnadum vier ad
Fylgten hñs/ fiogur Hundrud ſkulu
vere Mañs.

Jacob hafla miög hræddeſt hañ/

[illegible]
hepr Lofan Neira af þier/ geina til
Attar ad fylgia mier / fiolga mitt
Sæd ſem Siafar Sand / ſem nu
þitt ſagdi Tryggdarband.

Drotten/ Omaklegur eg er allra
Giæda ſem veitter mier/ þa Fodur-
Lande eg foor af / ei hafde nema
þennan Staf/ En nu mig leider apt-
ur heim/ audgad hefur med Flock-
um tveim.

En framar bid eg Fader þig /
frelſa af Eſau Hende mig / Eg
hrædeſt hyſtur Brooder ſa/ Boͤrn z
Kvinnur mune hel ſla/ ei mun mier
hyrma helldur han / hindra min
Gud Aſetning han.

Jacob mykla Mootu til byr /
marga Alvallda/ Fie og Kyr/ ſkyck-
ti i Flocka Simarkyn margt/ praſt

rakka

ecken Þionar hvor sin Part/ Hver af ødrum Esau þañ/ allt vid þetta Blydkadest hañ.

Jacob var sijnum Selskap hia/ Svaf ecke leinge aptañ þa/ um Nootte‍na slutte Foolk sitt allt/ og Fied yfer um Vatned kallt/ Sialf stood a Backa epter þar/ þa yfer um Gotzed komed var.

Þar sem Jacob Okiendañ Mañ/ z so til Glijmu reidest vid hañ/ Orku neitte i Ottu þar/ allt þangad til ad Dagur var/ Jacobs Matt[illegible] um Miadmarlid/ mieg i Apl-Sinum linadest vid.

Madureñ sagde/ sleppiu mier fra vel um þitt/ þvi Dagur er i hiñ mellte/ eg lat ecke þig/ ut Mannañ nema þu blesser mig/ Narañ spyr Jacob Nette ad/ hvnum ein Dwal- ar sagde þad. Þuls

Þessa Nafns skallter [illegible] /
þvi Kallastu heita Israel / þu hefur
glýmt vid Gud og Mann / gaf þo
á mæðru sigrad hann / Jacob spurde
hans Neite ad / hann sagde / Undar-
legt er þad.

Þar blessade hann Israel / O
hvad hans Sala nærdest vel? Og
sagde / eg hefe goodann Gud / giorla
sra og til Andlits sied / Pniel heite
sv heilog Jord / hvar mier var so
stoor Virding giord.

Yfer umm Pniel foor hann fra /
fagurt tok Sool ad skyna pa / hall-
tur i Lære / leid po af / Læknade sa
hem Einstred gaf / Huggun fer ept-
er / enn undann Kross / Almattugur
Gud hialpa oss / AMEN.

XXXIII. Psalm.

Med same Ton.

Ja

N Tceblett upp/ Esau [illegible]
piogur Hundrud M[illegible]
han Barna. M[illegible]
baud/ hallda sig riett. [illegible]
undan þui gieck m̃z [illegible]
Esau skiuum Brod[illegible]
Siosinnum skell[illegible] [illegible]
Jord / syrer en þeir [illegible]
Ord/ sem Esau þa Audmyckt hafi
umfadmade og kyste han/ hvor skell
um annars Hals med Grat /. þess
giordest þeirra Brædra Sætt.
Þernnur m̃z Bornu̅ Sendar tvær/
blydlega Esau lutu þær/ þar næst
Lea med limpleg Born / Loturer
giorande Sæmdargiorn/seinast sam
Jacob og Rachel / Esau leist a
Soolked vel.
Nu spurde/ Brooder/ hvar [illegible]
er/ Hoop Fiar sendud a [illegible]
Jau

Jacob mælltie minn Herra Nád/ mig
... þeña/ eñ eignast þad/ mier ...
... Anólit sLyðt / eñ p...
... þad bikdt.
... þeist ad eignast þad/ ...
... mykelega bad/ minn Herra ...
... eckr þu/ af mier ad þiggia Ble
ßan nu / Esau took vid Aurum
þm/ z baudst ad fylgia Jacob heim.
Jacob ansar / minn Herra þier/
ęige kuñed ad fylgia mier / sinæd
mijn Born og fenadar Eign/ sakt
man fara med lÿted Megn / þerdest
undañ til ydar heim/ eg vil i Hægd
um fylgia þeim.
Svo foor Esau sijna Leid/ sakt
a epter tok Jacob Fied/ allt til Such
ab eñ epter þad/ i Sichims Borg
hia Salems Stad/ Akurland kenp
te ... par / alls vert Hundrad
Peninga vas. Sem

Sem Land var keypt og lagt vid
Fiallð / liet hann upprejsa þar sitt
Tiallð / Altare bygde i þeirre Stad /
Almattugann Gud þar tilbad / so
kemst hann heim i Canaans Land /
Krapt j Guds og Mattar Hand.

XXXIV. Psalm.

Ton / Af diupre Neyd.

IAcobs Dootter Dina gi-
eck vt / Dætur Landsins ad
skoda / Hemors Son Siche-
em hana leit / Hun þieck ei
Sæmd ad ræda / Hug, Ast vid unga
hafde lagt / Hana took þvi ad sier
med Magt / og villde eignast Gooda.

Sem hennar Fader heyrde slikt /
hryggdest Osæmdar Efne / J. B. ad
ra Lund þad lia so rikt / ad hann var
Vanvirdu hefne / Hemor fór þa

þar

fyrer sitt Son / Til Fodur hellar i
Koibuson/ so Trausts aptur lifne.

Þeir Neronu Fedgar budu Bo-
m/ Besta sem kunnu giora/ þetta Land-
ens og ockar gott/ ydar skal giarn-
an vera / Brædur søgdu sier linte
þad / Svo framt sem Kallpolk i
þeim Stad/ sig liete allt Umskiera.

Sichem gladdest vid soddann
Ord/ sw hetta Ast hann knwde/ Um-
skurnenn var strax a þeim giørd / af
þvi hann Brædrum trwde / Hans
Elska var svo heit og klaar/ helldur
vill þola Skurdar Saar / Enn hann
slippe af Brwde.

Þa Borgar Manna sollenn Saar/
sem wiog boolgin upp hlupu/ Simeon
og Levi Sverdenn klaar/ sijn hvor i
Hende gripu/ Hugarhyster af Hefn-
dar Sorg/ Grenstelega gingu i Bor-
g/ Alla Buhsserna drapu.

So komu Jacobs Syner þar / ſtoktu Neiþmangedǒgra/ allt hvad i Stadnum inne var / wi til ſijn Heimatt bera/ oll Born og Kvinnur eina inn med / Akra Groedann og Naga Fied/ þad alltſamann var þeirra.

Jacob ſagde eg hrædeſt hætt / Hefnd mune uppa falla/ nær þetta fregnar þeirra Ætt/ þa meige ſamann kalla/ Landſins Mwga og myked Lid/ meigum vier ei þeim Fiulda vid/ Svo Eydeleggia oſſ alla.

Þeir ſogdu ſkyllde þa Syſter vor/ Sem Ein Portkonis Kvinna / halldinn / þ munde Normung ſkeor/ Hefnd var þvi riett ad vinna. Sia hier Madur Saurlifis Giolld/ ſo kann ad ſtrappaſt þeſſe Aulld/ Gud Mokinn giate ſinna.

XXXV. Pſalm.

Ton/ Guds Son i Gr[illegible]

OD baud Jacob sin Byrstad hañ/ J Bethel setta skylldi/ hvar adur Nalægd Herrans sañ/ af hreinre Ast og Milldi/ og sagde/ Gott Alltare gior/ Gude sem þar Bitradest þier/ Nær Esau Reide flyder fra/ Frelse þad minst a.

Hañ baud sinu Heimile strax/ Nia-Gudū burtu fleiged/ sem þioon ad haped hier til Dags / hvoria ei a þa meiged/ hreinsed og þvoed ydur oll/ uñi Kladeñ skipted svo giore voll / Vier forum allt upp i Bethel/ Oss geingur þad vel.

Mijnum Frelsara mier byrtar / sem mig af Nauð vill stidia/ upp ad byggia Alltare þar / og so hañs Nafn tilbidia / þa tok hañ alla

Ag-

Afgude / Og grøf þa undir eitt Trie/ Eirna-Gullek og so grefur hann/ Oſto burt took þann.

Næſtſta kom yfer Neidenn Lyd/ e hann ei þordu ad ſkerda/ Jacob med alla Ætt og Fled / upp til Bethel foor ſidann / Alltare bygde ægiætt þar / eins og honum befalad var/ Debora andadeſt þar veik/ er lagd vid Grate-Eyk.

Gud hyrteſt hanum aptur þa/ ec meir med Bleſſan veita/ Þui ſagde Deige þeſſum fra/ þu ſkallt Iſrael heita / Þinn Gud er Eg/ þier vil eg Naad / þitt bleſſa og margfallda Saad/ Foolk og Kongar fædaſt af þier/ Fiølde ſtoor þad er.

Þad Land ſem Fedrum þinum Soor/ þier vil eg gefa lyka/ Drottinn upp fra Iſrael foor/ eptir Gam

sinn Kyrka / Eitt Stein uppreysti
Sola-Mañ/ Oleo hellte yper þañ/
Dryck Oppur fram̃ þar i þeim
Stad/ og Gud so tilbad.

Agiæt Rachel var Oliett þa /
Angred vill strqtt tilþalla/ eiñ Son
fædde til Ephrata / er Meñ nu
Bethlehem kalla / so þiakadest i
þeirre Neyd/ þar af beid hun stund
legañ Deyd / a Foostru Briooste
Barned sa/ Benoni hiet sa.

Jacob hefur i Harme þeim/ þo
Hryttelegt Angred-speñe / vid þa
Blomlegu Bethlehem / hwed til
Legstad heñes/ þar yper sette Mer-
ke mætt/ til Messias fyrer alla Ætt/
suñ þad so bioo med Elsku mest/ od
ok i Dag sest.

Nañ ferdadest til Fundar þa /
við Fodur sin Isaac blyda / Elle-
ephus

reykur var ordenn ſa / Andadeſt
Koſtnu ſkdann/ Hundrad og Attatyu
Ar/ apſtaded hapde Sæmdar hær/
Hanns Gopugu Syner groopu hann/
Guds Avalda Mann.

XXXVI. Pſalm.

Ton / Kom Ande Heilage.

EG Sou Ættarlid/ ad hier ad ſkri=
pa/ Eg kiem þvi ecke vid/ unn
Nopn ad klipa.

Hann matte Hvsprwt þrim / og
Heidnu Kyne / Jll Þiood Edomi=
tar/ eru hanns Syner.

Hann bioo a Hædum Seir/ H... d
inge ryckur/ Landed ei breida Ler/ ſ... a
Broodur vyckur.

Hanns Ætt var Heided Lid Þi...
G... e bidia/ Jlle matte optaſt vid/ Ji
... Nidia.

So kom ap hans Ætt / Kon-
ungar sterker / Heided Heydinga
Foolk mest Nertegar merker.

J Verdum ei kan skripa / oll
Nepn [illegible] / Sure Foolk good
Dæmi hipa / Sagn er meira.

XXXVII. Psalm.

Ton / Fader vor sem a Him.

SEm Joseph Kara Egyptian
var / med sinum Brædrum
[illegible] Fiær / Nrecke hia Son
[illegible] fast / fromme hefd [illegible]
[illegible] Fader þad sagdi
[illegible] Wstrondun misgiedias
hin.

[illegible] Vngur piekt hann
[illegible] / [illegible] vegna ett allt
[illegible] / [illegible] Jacob inne þann
[illegible] Molle [illegible] hoc /
My-

Øfundeñ vex i H[illegible]m Hoid / hvort ia vollede þeirra Ord.

Þad stiede hañ i Svefne sin / Son / og tiede þar Brædrum fra. Mig dreymde ad vier a Akre vier / allir bundum hvor Knippe sier / [illegible] Byrde upp stood ydar Lia / aller [illegible] [illegible] heñe þa.

Þeir underſtoodu þeñañ Draum / þeir ap Natur og [illegible] [illegible] epan a þad sem i þeim bioo / [illegible] / þess vegna mællu so / mun [illegible] þ[illegible] Magtar stoor / My[illegible] ad verda Kongur vor?

Añañ Draum fornam eñin hañ / Enniñ sagde þui B[illegible] hañ / Sool og T[illegible] eg i Svefne Stiar / so eg [illegible] Stiornur [illegible] þesse [illegible] [illegible] Ner / [illegible] [illegible] sig fyrer [illegible].

Fader hans þetta fregnade fra-
et / Hvert þad hañ aahtar hart /
sagde / mun eg og Allt þeñ oll / eiga
ad lyta þeir giorvoll? Svo grunde
er Jacob þessu ad / hyckiast Brœd-
urne meir vid þad.

Hiard i Dothen þeir hielldu a
Hilt / og hvorium Jacob ecke veit /
til Sichim Joseph sende hañ / syna
Brædur þar ecke fañ / helldur kuñe
þad fregna sæ / Hiña i Dotham
munde þa.

Þangad ferdast sem fretter
þar / sem Brædur syna i þeim Ste-
ad / hañ þeir ætlingdar sau þañ / sam-
... sem þeim ad myrda hañ / seigium
Dyr hafe drepid Svein / Draum-
...ens so selum Bein.

Ruben ansar et ser þad vel / ad
vær slaum vorn Brooder i Nel-
Kiook/

Klookara Rad eg kañ og þiñ/ kast
um honum i Gripiu iñ/ aptrade so
Afstening þeim/ Alhuga ed Joseph
kiomest heim.

Þa Sveiñen byska Brædur fañ/
burt wr Klædum þeir færdu hañ /
fogrum Kyrtle hañ plettu þeir /
fleygdu honum i diwpañ Leir/ þwrr
Jardar Gripia þetta var/ þeir ætla
Matiñ sem hañ bar.

J sama Bile so skier þad/ sæu
þeir Meñ af Gilead / sem voru af
Jsmaelis Ætt/ Wter / Myrru og
Balsam mætt / sinum bæru Ul-
folldum a/ til Egypten foor Hoop
ur sæ.

Eñ þegar Juda þessa leit/ bad
Rad lagde hañ Brædrum eitt; myrde
um viet ei vors Broodurs Blood /
Burt selium hañ Ofiendre Þiood /

þessu Rate þeir hlyddu hañs/ hañ
seldu til Egypta Lands.

Sylpred sem fyrer hañ feingu
þeir/ voru Tuttugu Peningar þryr
og Tveir / Þa Ruben þettra Ræð
mæd spurt/ Reif sijn Klæde/ Joseph
var burt/ Narm þwngañ bar uñ
Hyggiu Rañ / Hvort skal eg fara
segde hañ?

Hier næst tooku þeir Hafurs
Kiðed / hellu i Josephs Klædinn
good/ sendu Kyrtelin svo ad Stad/
sagdu/ Fader vier fundum þad/ sko-
da hvort Sundur sæ ei sie / Sonar
þyns Kyrtell mislite.

Sem Jacob mætañ Mattul lei-
tt/ mællte þvi Sorgiñ a hañ beit/
Dolsmt Dyr hefur upp eted hañ /
mun unga Joseph Hiartkiærañ/ Þa
sijn reif og i særdest Stad/ strañ med
þettre Sorg leinge gieck. D3

Øll Børn hañs villdu hugga
hañ/ Harmenum ei af lata farm/
ſagde til Grafar Bol mitt ber/ hure
þangad til miñs Sonar fer / Afa
Josephs griet eiñeñ med / So und-
arlega hafde ſkied.

Til Egyptalands Vngame
Mañ/ Þeir Iſmaeliter ſelldu þañ/
Kongs Drootſete hañ keypte þar/
kiendur ad Nafne Potiphar. Sum-
tydes fromum ſkiſt i Vil/ ſo getna-
ur/ DRottenn kom þu til.

XXXVIII. Pſalm.

Med Nimina Lag.

HAD ſkiede og a þeirre Tyd/
þa Juda ſkilde Brædur vid /
til Hyram af Odollam gieck/
og Kvinu Dootter Suha fieck.

So fædde hanum Syne þrim/

Soott i Chebra ad Yngstum sæ / Eiñ Gera / Añar Onas hiet / Eñ Þridia Sela nepna liet.

Sem Gera vaxiñ og gilldur var / Giptest Koiñu sw hiet Thamar / Illur Skælkur ei breitte vel / aþ þvi sioo Drottiñ hañ i Hel.

Juda baud Onan epter þad / upp vekia synum Broodur Sæd / hañ felldi Sæde sitt a Jord / Soo doo fyrer þessa Misgiord.

Þa talade Juda Thamar vid / Trwlega epter Sela byd / Undañ droo Gipting Yngsta Mañs / Otta sleigiñ uñ Lijped hañs.

Skamt epter siña Sona Deyd / swrata Angur Juda beid / Einkum sitt misse Eckta Bloom / Opañ a þesse Sorgiñ kom.

Hañ foor ad Sorg wiendadre /

upp

upp i Thimnath ad klippa Fie /
þegar Thamar þad fregnad piekk/
fer hun a Veg þar Juda gieck.

Af sier lagde Ekkiu Bwning/
a sig took Lausa' Konu Þyng / sia
Slogt ad ecke Sela fær / Sem þo
Fullvagsen̄ Madur var.

Sem Juda Hana hulda sier /
hugde Lausa' Kona þad er / Legords
Oskar af hen̄e þar / Ei visse han̄
þad Thamar var.

Hun spyr hvad giefur hen̄e til ?
Hafur / kvad han̄ / þier senda vil /
Hun took i Pantin̄ Honum af /
Hryng / Hasadwk / og sialfs hans
Staf.

Ad giordum Skiplū gieck Hun
heim / Giefnad piekk þo af Funde
þeim / Hafuren̄ sende han̄ þangad /
hun var þa komin̄ in̄ i Stad.

[illegible] sagde vid Hañ/
Sau lÿþsis Konu eg hverge fañ /
Juda sagde hun hafa mꝏ / Nuke
sem eg fieck heñe Þrꝏ.

Þremur Mꝏnudum epter þad/
Einhver Juda þꝏr Frietter bar /
Þin Sonar-Kvisña saňreynd hier/
J Saurlifnade Olieťt er.

Sem Juda heyrde soddañ Ro-
ern/sialfur sagde a þeñañ Doom/
Hun skal i Bꝏle brenna nu / Þvi
Brigded hefur sïna Trw.

Sem hun var fraṁ til Logans
leidd/ Liske/so Mꝏleñ verde greidd/
Hver þeñañ Dwk ꝏ / Hring og
Staf / hvarum fieck eg miñ Siet-
nad af.

Juda þu veist hver alt þad ꝏ/
Sꝏ [illegible] sialfur Madur sꝏ ? Hañ
[illegible] gar Þingiñ sier/Þu ert nu
Rꝏ ossere, wdet.   Þa

[illegible]
Toghura fædde hun i Neim/ Eitt
hiet Perec/ Annar Sera/ undarlega
kiell til um̃ þa.

Hond Sera fyrre Fædd vard
næd/ feste Konan̄ um̃ hana Pread/
Peres Frumgieten̄ fæddest þa/ fylg
de med Præadest strax Sera.

Nun sagde/ þvi reynst þett [illegible]
hier-yfer bliqpur Sprænga so. O-
skopum fylger Einhvør. Pyn / O
Gud vardveittu Barnen̄ myn.

XXXIX. Psalm.

Ton/ Jesus Christus ad Jordan.

JOseph þiente vel Potiphar /
Prwdur og Dygdatamur /
Drotten̄ hædstur med honum
var/ han̄ giordest Luckusamur þeg
er hans Herra þad fornam/ þeckia

[illegible] giorla kuñe/ ad Giegndeñ hañs
af Gude kom/ Greind i Verkum z
Maũe/ hvers vegna honum uñe.

Þvi skickade til Nepdar hañ /
Hwse sinu ad styra/ ad skyllde vera eiñ Radsmañ/ yfer hañs Gotz dyra/ z fyrer Josephs holla Hond/ Herrañ Mañeñ blessade / Audæf eñ hañs og Akur Lond/ so eingeñ vard ad Skade/ hiellt sig vel Hiarta glade.

Good z idugleg Guds Blessan/ gi[illegible]de hñs Vmsioon dyra/ þvi liet Potiphar allt hañ/ Eign siñe rada og styra/ Joseph var prydur Aslits vel/ af þvi vill Potiphars Kvinna / hañ [illegible] Mañ twilka til / [illegible]gada Brot med sier vina / hun kuñe hañ ko ei ginna.

Sem hañ i nockru Hwse var /

ad

ad hyggia um̃ sitt Embætte/ so kem Potiphars Kviña par / Kunt-Ord med þessum Hætte/ sofdu hia mier/ miñ sæte Vin / sw greip til hañs med Hende/ hañ skilde Mottul eptir siñ / wt og burt gieck fra Kvende/ ad Trwskap ecke vende.

Pa hun fornam so þetta Teil/ hañ kuñe alldrei ad blygda/ annad Svikrad fañ uppa sw/ alvarleñ til Dygda/ kallade ad sier Folked fliotst/ Folsk mællte/ hoolgeñ ap Þyckiu / Potiphar keypte hyngad Giest/ hañ leitar mier Vanluckw/ hlioop burt/ skildest vid Skyckiu.

Pa Potiphar kom til hennar heim/ hun bar fram Lÿge ranga/ Reideñ gramdest so þung i [illegible] hañ let strax Joseph ganga/ i Myrkra [illegible] hañ var pa/ hafdur til Saka

Makta/ ed Drottens Raad var gan
um hia / og Nuggun vettte sætta /
Mr. hann sitt Fullting pinna.

Nann piecks Dingan mykla þar
med/ eru Myrkvas-Stofu Verde/ z
var med ollu vid hans Sied / vor
Herra pad so giorde / og hann gaf
Joseph ell sijn Raad / ad stioorna
Steckta-Mosium / adur reynde al-
giorla pad/ allt vann med Truskap
sosium/ Gud var goodur med honum.

XL. Psalmur.

Tón / Fader vor sem a Himnum.

DAR i Kongs Garde pad fell
ber/ þa Joseph i þeim Raun
um var/ ad Skeinkiare Kongs
Egyptalands / og so lyka Bakare
hans/ Eitthvad rangt hefdu ad-
hafst tveir / i O-Naad Kongsins
piellu þeir.

J

J Myrkva-Stofu inn þa litt /
þar adur fyrre Joseph sat / Herra
Stofunnar honum baud/ hann skillde
gia ad þeirra Anaud/ svo litu Dag
ar/ sw Noott kom/ Sierhver þeir
ra vaknar vid Draum.

Joseph ad Morgne inn gieck þa/
O-glada Kongsins Þiona sia / og
spyr hvad meir til Hrigdar ber/ enn
hina Daga sem voru hier/ svara /
einn Draum hvor ockar sann/ einge
er sa sem rada kann.

Joseph mællte/ eirn Gud veit þa/
enn þo seiged mier Draumunum fra /
Steinkiarenn sagde sinn Drauma
Skioott/ Eg sa hvar stood eitt Vijn
trie gott / þriu Bloomstur af þess
[illegible]u vein/ i sinne Prydde þo gut [illegible]
Eg þottist hafa i Hende hier/
[illegible] Herra Kongsins gott [illegible]
[illegible]

Kiar / og tok so Beren̄ fagur og
þyn/ þvilte Kieren̄ med Fira Vyn/
riettc mijns Herra Hend ut i/ han̄
tok Umsamlega vid þvi.

Joseph so Draumen̄ þyde þa/
þriggia stad Trie/merk Daga þria/
ad þeim lidnum upphefur þig/apt-
ur Pharao fyrer sig/i þyna Stett
sem-þo er vond/ þu riettez Kiered i
han̄s Hend.

Þa bid ég þig ad min̄ast myn /
Meiord hefur þau fyrre þyn/ seig
Þ.jarao/Ebreskur Svein̄/i Myrk
pa S.ofu Saklaus ein̄ / sie stolest
bur.t fr.a Fodurs Hand/ og fluttur i
þetta Okient Land.

Bakaren̄ hier ad/gaf vel Gaum/
Gladur sagde Joseph sin̄ Draum/
og þottest bera þriar Karfer/þo til
Kongsins a Hofde mier / allskyns

Frods

Fæda i Eyskiu var / upp ætu þad Loptsins Fuglar.

Þegar ried Joseph þañ Draum strax/ þridia muntu hier bijda Da ge/ þa veit Kongureñ þijn Offil / þu verdur dæmdur Gálgans til / Heingingar pinur hia þier Skulld/ Himens Fuglar þitt rijfa Holld.

Þriar Nætur stood svo þetta Klag/ þa hiellt Kongur siñ Burdar Dag/ øllum Þienurū þar til baud/ þad var stoor mykel Veitsla good/ Skeinkiaroñ liet hañ sækia siñ/ sokt-ur var lijka Bakariñ.

Skeinkiareñ sitt Embætte fieck/ eñ Bakareñ i Gálga hieck/ eins z Joseph þad ædur ried/ epter Dra umnum þad svo er skied/ Skeinkiar eñ giordest gladur þa / gleymde ad minnast Joseph a.

41. Ps.

XLI. Psalm.

Ton / Heidrum vier Gud ap.

SO lidu Tvo Ar sijdan umm / Skialfan Pharao Dreymde Draum / Þottest standa vid eina Aa / upp wr hvørre hann koma sa / Siø vel feytar og fagrar Kyr / Folldar Grøsed þar atu døkt / þar a Backanum hugdest hyr.

Epter þad strags Siø adrar sa / upp koma sama Backann a / ltoet ar og magrar þottu þær / Þegar komu þeim Feitu nær / strax til þeirra ostudu odl / upp atu goodu Kyrnar skiott / Hann vaknade so þa var Nott.

J milli Dwra minst var Bil / merkte hann Drauminn aftan til / hann sa Siø Axen fegur og full / en þyn

um Nætur vaga ok/ sem Sio lek
hañ einneñ þo / Epter þeim koma
visseñ og mico / Þesse forlgdu hin
full og frido.

Þa Dagade vaknar Markier
Mañ / mykid þeinkte um Drauma
ana hañ/ wt um allt Landed sende
sen/ sakia liet alla Vitra Menn/ af
snum Draumum sagde þeim/ Sea
kom þo eingen til hans heim / að
raded giæte rielt wr þeim.

Steinkiaren Kongsins Skyr nied
ka / skylt er eg þeinke Brei menn
a/ min Herra gramur mier þa vag
ed/ mig liet i Hofmeistarans Gard/
Einnin Bakara uppaska / eg
vegna giorda Lasta/ lát i Myrkva
kopu kasta.

A somu Nottu ockur Tvo/ um
þetta dreymde so og so / Drauma.

arner feingu fullaſt Stad/frami er
komed a ockur þad/ ſem þar ungur
Ebreſkur Sveiñ/Ið var ſettur/þo
ſaklaus eiñ/ Atted / ſo Punctur ei
kaſtadeſt neiñ.
Sem Kongurinn heyrde ſoddañ
Ord/ſeñ voru Bod til Joſephs gi-
rd/ ſtrax var hañs Haar med Heid-
re klipt / og Heidarlega um̃ Klædeñ
ſkipt / þa ſo koſtgiæfner Kongſins
Meñ / Klædeñ hoþdu hañ Iþært
ſeñ/gieck Joſeph fyrer Pharao iñ.
Pharao ſagde froome Sveiñ /
eg fornam Vitran eda Draum eiñ/
hañs kañ eingiñ wtherma Stad /
Eg heyre þier mune lœnad þad /
Joſeph anſar ei er þad mitt/wtlate-
ur Gud ſo verda þydt/þad ſem hañ
Kongenum ſynde nytt.
So bar Kongur fram̃ ſiælfur
Draum/

Draum/ ſa Vitre Joseph gaf ad
Gaum/ Eg þootteſt Vatsbackanum
a / og Siø Kyr feytar koma ſa /
upp vr Vatne ſem eg hia ſtood um
Naglended vid ſama Flood / Bitu
og atu Graſit good.

Siø adrar komu epter þad/ uppa
Backan þeim Feitu ad / liootar og
magrar ſituſt mier/ Slykar þeim ſa
eg onguar hier/ allar þær feytu atu
þær/ ecke villdu þo fitna par/ hvar
af eg næſta hrygguz var.

Enn þootteſt eg ſia adra Syn /
Siø Axin vaxa full og fijn / þar
epter vxu aſkur Siø/ ſkrpuſt og viſin
voru þau/ þo atu þeſſe øll upp hin/
Eg ſagda Vitrum Draumenn minn/
enguann ſem riede hann/ af þeim þvi.

Sa Vijſe Joseph ſvarade ſtrax
ut/ Sia/ Kongſins Draumar være

fra Eitt/ Gud hefur Birtad hon-
um fyrst/ hvad verda ma og ske nuna
vijst/ Sio fogur Aux/ Sio feitar
Kyr/ Sio Ar þad eru fogur og dyr/
hverra Frioþgan er fogur og dyr.

Þær mogru Kyr og þuñu Aux/
sem þad Gooda uppsvelgdu strags/
Sio Hallæris Ar eru þad straung/
epter þau Goodu koma laung/ all-
ar Nægter foreydost þa/ Einginn
skal kuña miñast a/ slyku Hallære
hermt sie fra.

Þar til er Merke þvilykt so/
þad Pharao hafde Drauma Tvo/
Þyding vijse og þañeñ vart/ þetta
skiedur sannlega snart/ Eg rad Phar-
ao forsialañ/ Fra mishnis Eitt ut-
velia Mañ/ Og setia yfer Landed
þañ.

Em Rijke Radsmañ allsader
vel/

wt / Jnntake so þañ Tijmta Hlut /
alls Egyptalands Avagstar / J
Sio komande goodu Aar / Safne
Vistum samañ goodum/ sem geym-
ist i Herra-Stodum/ og so i Kong-
sins Kornhlodum.

Allt sie þetta giört wtsied / enn
eigi mun þad mykla Hallæred, ad Men ek
kiñe so Fædu hier/ þa Folckiñ ecke
Avoxt hier/ so Hallæred og Hung-
ured sterckt/ Helldur ecke Lidid fryed/
hie Egyptaland ecke vydt.

Konge liste so loflegt Rad/ Jk-
ka sambyckiu aller þad / og sagde/
Hvar finst frægre Mañ ? fullur
med Anda Guds er hañ, O Joseph!
sem þad allt fyrer sier / Spuna-
laust mun Gud med þier/ eingeñ so
Hyggeñ mun hafa ar.

Þvi set eg þier alls wid Hjal,

Nær

yfer Egypten/ Fólk og Goß/ Nä-
ſære eñ æðre þier/ eg ſkal vera i Lan-
de hier / Hring took Kongur ſier
Hende af/ med hreinu Gull/ z Jo-
ſeph gaf / ſtrax þa vottadeſt hañs
Upphaf.

Gull-Kiedia var hønum Hals-
um̃ feſt/ i Nyſt poor Silke-Klæd-
um̃ beſt/ og i Kongſins ødrum Vag-
ne var / med Virding ſtoorre ked
þar/ ſialfs Pharaonis Sydu hia/
ſoo liet Kongureñ hroopa þa/ Land-
ſins Fader ſkal heita ſa.

Pharao ſagde ſo til hañs/ ſiaa/
eg er Kongur þeſſa Lands/ eingeñ
ſkal þora af øllū hier/ eiñ Lim hræ-
ra a moote þier / Gud Almættug-
ur giørde þad / Geþugur fañ hia
Konge Rad / liet hañ heita ſin
Leyndar-Rad.

Nañ

Hañ gipte Joseph eina Hüs-
fru/ Asnat var kiend ad Nafne su/
Dootter Potiphars Prests var hün/
P.wdur bioo sa i Stadnum Ohn /
Joseph a þrijtugs Alldre var / þa
Æran til þiell honum þar/ sialfum
Konge og ollum kiær.

Hañ reyste wt allstadar þa/ oll
Landsins Nætud feor ad sia / allt
Landed fullt med Avoxt var / oll i
Regnum Sio Vellte Ar/ So took
Avoxt allshattad añ / Inn sa Sta-
de færde hañ / Liet so gooda Meñ
geyma hañ.

Korned var yperplicolanlegt/ so
Engeñ þoo:lest muna slikt / fullt
wt um allt Egyptaland/ Eins og
vid Sioo mun taka Sand/ So þad
vard ecke Iñmallt þar/ yper Mæ-
la so Magnid var/ Eins gieck þad

vt oll þau Sio Ar.

Joseph gat um Argiæda-Tijd/ Eckiakvinu Tvo Syne vid / Manassen/ Annan Ephraim / Þidsek Nafnanna þar ap kom/ ad hafe Ølucka oll var gleymd/ Einnen Fødurs Hws Nerd og Freind / Annarstadar gap Gud honum Sæmd.

Sem Friosfom Arin Endast good/ afftad sapnlangt Hungur stle frood/ Friosemd myrkar og fullenast vad / sem fyrer hafde Joseph spad/ um Landes oll var Eymd og Naud / Enn i Egyptan Korn og Braud / Fram kom Spakingsins [illegible] grod.

So geck ad magnast Hungurs Neyd/ hun kom lyka þar i Landed/ þa [illegible] ad þola Naud/ þett [illegible] Pharao um Braud / Nam

eyfest

vyſſade þeim ſvo fra ſier/ ſagde til Joſephs fare hier/ Wigeldſla þad er giord ap mier.

Kornhlødurnar hañ opnade þa/ Hvør Egyptſkur Mañ kaupa ma/ uñ Landiſt voor Hallæred hart/ heim til Joſephs kom Fooſked mæ et/ Hañ ſellde þeim Blesſadis Braud. Bl ſſe oſſ Gud/ vort Land og Aud/ Fra Hungurs Kvøl og Hallæris Naud/ Amen.

XLII. Pſalm.

Tón/ Adams Barn Synd.

JAcob ſpyr ap Egypten þa/ J þvi Lande meige Korn fa/ fyrer fulla Peninga/ Hvi þa-ad hañ ſinum Sonum þad/ Sem ſnaraſt byrted Ferd þangad/ Neyg-ted vill hart oſſ þvinga/ þeir fwe

ef Thu þegar a Leid / Þvi Ben-
jamin foor ecke med / Honum vid
hañ ei sleppá/mætte ep nockud s[illegible]k
ar Soein/ Sárt tekur mig ep fyrer
hañs Mein / Þeir fooru Korn ad
kaupa.

Þeir fundu Joseph Fursta Lan-
ds/ plater sutu Steor-Wellde hañs/
og Andlit allt til Jardar/ Brædur
sijna hañ þeckte þar/ þeir vissu ecke
ep þvi þar/ heyrdu þo Rædur hand-
ar/ hañ kuñu ei ad þeckia þeir/ þa
spurde Joseph framar meir/ hvad-
an [illegible] þier þangad? Ap Cana-
ans Lande / þeir ansa þa / Oss til
[illegible] Korn ad fa/ Nallaris
[illegible] þvingar.

S[illegible] mæte Joseph Menta dýr/
[illegible] þad sem dreymde fyrr/
[illegible] Dreiteag sier heyra/ Ep laust
Kiost

Niosnar þier erud Men/ ad skoda hvar i Landed inn / Med Nei mær hyngad fara / O Nei minn Herra ansa þeir/ ydar Þienarar erum vier/ komner ad kaupa Fædu / Toolf þo Syner aller eins Manns/ sa Yngste fier er heima hans / Meinum sie Tolpte daudur.

Hann sagde nu reyne eg eck/ Er laust eru þier Niosnar Menn / þo skal þad vorkast freniur / Svo vist sem Pharao lifer/ skulud hiedann sleppa þier / fyrr enn sa Yngste kiemur/ fare þvi einn af ydur heim/ sem allra fliootast epter þeim/ hallast þa ydar Saga / þier skulud i Fiotrum þangad til/ Þvi eg Sannleikann reyna vil / Og so var i þriá Daga.

Þridia Dag sagde hann þeim til/ eg

þad er ydur mest i Vil/ hellu Lyse ad hallda / fared strags heim med Fødur þa/ þiensadur Eiñ hier byda um/ J Kvala-Hwsenu kallda/ hyngad fared þañ Yngsta Svein/ ecke ut Tal ydur þa ſkie Mein/ so vottad Sogu giørda/ þeim vard ad lynda þetta Bod / þwngañ baru þo Sygar-Mood/ og toku so til Orda-

Maklega koma oss mykel Giold/ mætte forþienfum vier þo Skuld / svikum vorn Broodur og selldum/ Naudande bad oss hlyfa sier/ þess hardsylldare vorum vier / Nañ ei Bænheyra villdum / þvi kiemur nu fram Hefnden hørd/ hun er oss kiett Bloodskulu Verd/ Ruben gaf Svared greida / allt sagde eg ydur þetta þa/ þier lagdud Hendur Sveinen a/ Eñ ei villdud mier hlyda.

Ecke

Secke vissu þeir af þvi þat / Do-
buled Joseph þetta var / Þvi hiet
Tulk vid þa tala / sem eckert skylldes
skinast liet / sier snere hann fra þeim
og griet / Goodur Giede ad svala /
Enn tiadest gramur / til þeirra sner /
took Bond og lagde Simeon a / skipa-
ann liet Secke fylla / Hvors Gialld
liet lata i sierhvers Seck / Gaf
Leidar-Neste og þeim þick / Þad
var þeim Hugar-Villa.

Þeir fooru med sitt keypta Kor-
n/komu vel langt/upp leyste Eitt
Seck / af þeim Eik vill giefa / So
snart sem þrepp i Seckinn hann / sjna
Peninga efsta fann / undrast i-stoor-
um Efa / Otta jook þetta ollum
þeim / all-lyka vel sier flyta heim /
ad tia Jacob hid Sanna / Þad far
Nerra Egyptalands / ala sed hiepda

Sonum hanns / Reyndt þa Noor
Nioosnar Manna.

Enn þa vier Honum søgdum
satt/ Sæmd vora Fodurs/ Land og
Ætt/ ad Benjamin være heima/ enn
ſkour trwa oſs villde / og bepalade
hann ſkyllde/ einnenn upp til ſyn koma/
ſagde/ Eg hef i Hallde Einn/ Hier
þangad til ſa Yngſte Sveinn/ kiem
ur hyngad med ydur/ Eg reyne Sann
leik ydar þa/ wr þvi ſkulu þier giar
nann fa/ þad allt ſem þurfed vidur.

Og ſem þeir helltu Seckinn wr /
ſyna Peninga fann þa hver/ af þvi
allum felmtrade/ Jacob Ottaſleig'
enn umm ſig/ anſar Barnlauſann giøre
þier mig / Styggd er þad ſtoor og
Skade / Joſeph deyde minn unge
Son/og nu er fangadur Simeon/
wt i Okiendu Lande/ þo vilied auka
Angurs

[illegible] / upp [illegible] hafa
Benjamin / Og svipted mig ellu
Ynde.

Ruben ansar / O minn Fader / Eg bid þu vilier trwa mier/ hanne i allre Ferd giæta/ Ef honum geingur ecke vel/ aptur til Neyndar ska þu i Hel/ mijna Tvo Syne mæta. Jacob ansar hann hvørge fer/ hans Brooder Joseph Daudur er/ Eller Nuggun mier giefur/ Ef hann skied ut Olucka og Pijn/ af ydar Volld um Hærur mijn/ Seyma munde þæ Grøfenn.

XLIII. Psalm.

Med Sama Tón.

UW sem Nallæred herte melt/ Hitt var loked sem keyptu þeir/ þa baud Jacob heim

fara/

fara/ bwa sig vel med sijnan Fans/ pilta sier til Egyptalands / Korn þar ad kaupa meira/ Juda sagde/ ei forum vier / ef Benjamin ei med oss fer / epter Lands Herrans Domne/ hiet ei skylldum sit Andlit sia/ nie Atvinnu þar nockra fa / Nema Benjamin kome.

Jacob svarade Angred mier / Eit hafed med þvi bakad pier/ ad sagdud til mijns Sonar/ Þr svara/ Hann spurde oss ad/ Ætt vorre/ Fodur/ Brædrum/ Stad/ og hvad sem vore þess konar/ Vier sogdum honum satt fra þvi' Sijst kusum vera Hug vorn i / Hann munde heimta Godunn þra' spurull var hann þo- ur ad/ um yngsta Broodur vorn so sed/ þa hiet oss Goodu-eitnen.

Juda sagde/ lat hann med mier/

hérad

hiedan fara/ ell eg skal þier/ þetta aptur heilann fara / Eg vil leggia mitt Lijf i Ved/ Lát þa Benjamin fara med/ eckert skal hann Illt hræ-ra / Hefde ei þetta hindrad Ferd / Nun være nu annad Sinn giord/ Þa sagde Fader þeirra/ Fyrst so þvinga Naudsyn þrenger ad/ þa taked hann og fared af Stad/ Gud virdest med ydur vera.

Balsam / Hunang / Urter / Dattel/ Edla Myrru og gott Man-del/ gieved Egyptskum Herra/ Þen-ingana sem hofdud heim/ Heidurs Manne og færed þeim/ misteked mun til vera/ Taked so Kornsins Tvo-fallde Verd/ Trwlega ydar hyries Ferd/ Gud Almattugur giefe/ ydur. Myskun þeim Manne hia / Sua-mgna kusse eg Syne ad sia / Alla aptur a Lijfe.

Og liggi i Hallar epter hiet /
Eins og Madur sa rændur er/ Hug
letþum Hiartans Bornum / Þeir
Fyrra Ferd med Fiskters Hând/ foeru
so i Egyptaland / eñ kollhratt ellis
Beinum/ strax fundu Joseph þeg
ar þa / þañ unga Benjamin hañ
sa/ sydañ sagdest þeim trwa/ Fo'
veta baud med Flyte greitt / fylgia
þeim i Herberge sitt / Til vænstas
Veitslu bwa.

Madu eñ hollur og hlydeñ fwo/
hañ fylgde þeim i Josephs Hws /
tilbios Veitslu Veglega/þeir urdu
miog Ottaslegner/ og sogdu fæng
ast eigum vier / Herranum hyr i
Huga / Peningarner sem hoþeum
heim/ hañ vill nu sekta oss a þeim/
og Doom a'læta ganga / þañ / ad
vier þrædum þrælar haffs/ þad er Al'
selding'

Peningar þess [illegible] / Oss [illegible]
sig ad fænga.

Epter ranga Radagiord þa / Radsmannenn tooku Eintal a/ uppbaru Sogu alla / um Peningana sem hofdum heim/ hier vilium aptur skila þeim/ þeir næsta þungt oss falla/ vered til Frids/ so sagde hann/ sialfur Gud hefur Fieskood þann / sendt inn i ydar Secke/ Eg medtook allt ydar Gialld þa/ einginn skal klaga þar uppa/ þess vegna ottest ecke.

Nann foor og sookte Simeon/ sinn þad var Brædra Gyrnd z Boon/ i Josephs Hws þa leidde/ Vatn ad fænga med Fætur syn/ færde hann einnenn þangad inn/ giorvallt fyrer þa greidde / Giafer tilbiuggu Bræður senn/ ad blydka Joseph þa kiæme inn/ a moote midium Deige/ þeir hofdu

spurt hañ vilde þa/ Hyrdar Giesta hvad lata sa/ von þiſ fyrer vissu eige.

Sem hañ gieck iñ i Herberged / honum bæru þeir Giafa Jled/ plat er giellu til Kvidar/ velkomner/ sal er sagde hañ/ seiged mier ep sa gamle Mañ/ eñ liper/ Fader ydar/ Þeir søgdu ja/ hañ lifer vel/ Honū geing ur so Meinlaust til/ eñ hañ a Benjamin horfde/ spyriande/ er þad yder sa / yngste Brooder mier søgdud fra/ og eg Bod epter giorde.

Hier næst bar strañ ap Hiarta Boon / hialpe þier Gud miñ kiære Son/ og ster so fra honum flytte / Sammadda Brooder siñ þa sak / af stærre Elsku Hiartad brañ/ tyde saf od Tarañ tylle/ so gieck hañ iñ i Svepn Hws sitt/ Samdar full ur z lainge griet / epter þad Andlit þvodes/

hoode/wi til heitra gieck apiur ha/ ecke liet sier ho pesta a/ Bord skipas pylit sie Braude.

Joseph vid Skessu sso var sier/ satu vid adra Bredurner/epter Allo re heir satu/ Egyptisker voru z vid sitt Bord/vanaleg Skyckan sso var giord/ med Nebreskum ei atu/ Joseph pra sier heim sende Vyn/ sier deilis mest ho Benjamin/ pimm Dlut um pieck hast meira / vel druckner urdu aller ha/ i Epterlate Josephs hia/ Strand hessa sogdu dyra.

XLIV. Psalmur.

Med sama Lag.

Ba baud Joseph Wi... Mane / Bredra med Korn fylla Secke/ alla sem i ... liggur/ Ekit og har med i sierhv... Seck/

[illegible]
piek/ þa enge[illegible] þurfa ad hyggur/ og Bord Kier siälpur Tilkar mäñ / i Benjamins Seck lät þu iñ/ þien ereñ giordu þetta / erla Morg[illegible]s þeir Brædur brautt/ hyria heim Ferd med [illegible] Kaut/ bruna frañ Braut so stutta.

Joseph siñ Rädsmañ sende þa/ synum Brædrum sem skiootast näa/ og seigdu so til þeirra/ Stoor illa er af ydur giort/ Einkum þier hafed stoled burt/ Bordhallds Kiere mijns Herra/ hañ næde þeim og sagde señ/ [illegible] hafed giort sem vonder Meñ/ ad [illegible] Gott med Illu/ mijns Herra Sp[illegible]dooms Heilagt Kier / Hafed [illegible]ed a burtu þier/ med vondre Hug og Villu.

Þeir svara/ Kiære ei mun riett/

me oſſ ad bera ſlijkann Þræll/ ſoddann
Vandrædis Viela / Opſtood være
ſw Juſka full/ad vier ſkylldum ha-
ns Sylfur og Gull/bera burt og þvi
ſtela/Sie nockur vor ſem þad þinnſt
hia/ſakadur miſſa Lijfed mä/Enn
vier Þrælar þeſſ Herra/ Jä ſagde
Joſephs Sende-Sveinn / Sä ſem
Bord-Kiered þinnſt hia einn / Hann
ſame Þræll ſkal vera.

Þa hellte hvør wr ſijnum Seck/
ſvo fra Elſtum til Yngſta gieck /
miog Felmturs fuller voru/ Bord-
Kiered fannſt hia Benjamin Brod-
ur rifu þa Klædinn ſijn/ Inn i Borg
eptur ſooru/ Joſeph i Herbergenu
var/aller þeir lutu honum þar/ fie-
ler til Jardar falla. Hann ſagde þe-
ar Ódygd leid/Illa fared i hvør
ſkins Neyd/þvi giørdu þier ſo illa.

Juda

Juda sagde/ Miñ Herra vier/ Hvorju kuñum til ansa þier / Med hvorju oss afsaka? Gud hefur auf ur iñt oss þad/ Illa sem fordū hefd unnt ad/ vier hofum oss Bolvo bak ad/ Sin / nu miñ Herra aller vier/ erum i þynu Vallde hier / Nondla sem hellst hier lykar/ Joseph mællte þier fared heim/ Til Þioons mier epter hello eg þeim / hia hvorium fanst miñ Bikar.

Juda sagde / Leif Herra mier / Lympsamlega ad rada hier/ Reidst ei Þienara þynum/ þvi þad hofum vier heyrt og sagt/ sem Herra Kong miñ fulla Magt/ þess unte hañ þier einum/ Þier spurdud oss a alla Grein/ uñ vorn Fodur og þeñañ Govein/ satt fra sogdum vier ydur/ Vor Brodir heima ungur Goriñ/ G

vorum

vorum Fødur Hiartkier eiñ/ Sam-
Mødra hønum er daudur.

Strax þad heyrdud / þa sogdu þier/ þañ unga Sveiniñ færed mi-er/ hañ skal Rád hia mier piña / vier sogdum / Fader hañs ei ma / heiman lata Sveineñ sier fra/ þat ydur ei a miña / ef hañ misser siñ unga Son/ ei trwum/ hønum Lyf-ke von/ þa sogdu þier miñ Herra/ Ex hingad kiemur ecke sa / mitt Andlit skulu þier ei sia / hañ vard þvi hingad fara.

Sem vier nu hvurfum heimat-ad/ Hiartañlega vor Fader bad/ sier eptur Sveineñ fara/ og sagde mi-sæla Rachel/ Syne tvo sem eg mein-te vel/ mier skyllde Elle Æra/ Eño-te af þeim andadur er/ eg sende hañ i burt fra mer / Oss sagt er hañ

Eigi

breydt hafe/ Ef þeñañ ſkadar og ſo
Pyn/ þa ytur komed/ Nærur miñ/
i Grypiu Jardar grapeð.

Sem nu miñ Fader ſier til vor/ og Sveiñeñ er ecke med i Før/ muñ hañ kveina og kalla/ Avi/ Avi/ miñ unge Son/ i þeirre ſtooru Naugar Raun/ mun hañ pra Lÿpenu palla/ þar uppa giet eg ecke ſied/ ydur þvi Hiartañlega bid/ Lat mig i hañs Stad vera/ miñ Fader hefur Aſt a þeim/ andaſt ſtrax ef hañ kiemur ei heim/ Herra leyf þeſſum að fara.

XLV. Pſalm.

Lag/ Mitt Hiarta hvar til hryggs-

JOſeph leingur ſier ſeint ec-
gar/ liet hvi Brædurnar vita
fatt/ ſagde/ eg er Joſeph/ yd-

er Broder sem selldu hier/ skalpur
Gud hefur hialpad mier.

Liker ek frommur Fader mitt /
fagnar mitt Hiarta-nær hefi pitt /
Hiredast pier Brædur pa/ hū fage-
ker hafed gladvært Gied/ Gude Ak
og myn fie pitur med.

Komed til m[illegible] [illegible]od/ ecke
heimted mitt Wilia pad / pvar ad
hefnast e/ hvi ek skal pikast pess ä
nær/ Sem sommur Broder pvar Kiere.

Petta er ecke goott Rad / wie
sied heller og Drottens Ma[illegible]
biarga pvur med/ sua [illegible] Lare
ek gaum/ epterkomande hafum vier
pikt.

Drotten sende mig undan pess/
ydur [illegible] [illegible]/ pad var
hans Wilie og Ord / ecki sem eg
sieger goott Rad / ecki heller og
Drottens Rad. Guds

Goodaſt velltade Gud mier ſig/ giorde ſem Kongſins Fodur mig/ Styornara hans alls Nyſſ / mig giorde dyrdleg Milldenn hans/ Magt og Herra Egyptalands.

Flytied ydur til Fodur myns/ ſvo fregne Metord Sonar ſyns / og þ eg life enn/ þad Drottenn hefur mig hryggad hatt/ og hialpad yfer ſitt Guddooms Matt.

Segied/ eg hann af Hiarta byd/ hyngad til myn med allann ſinn Lyd/ med Eign og alle ſitt Fie/ ſo hann byggiur hye hia mier/ i þeſſa Lands Hofen hier.

Kungiored henne myna Magt/ ſem Mienn hofa ydur ſynt og ſagt/ minn Broder Benjamin / hefer þetta ſialfur og ſier/ ſannreynt hof-ed þad aller hier.

Fared

Farid nu heim med Fijste hastt/ og plijted ydur hingad snart/ Med frooman Fødur minn / So D:ars. Sijdan herd og hatt / Ei Ovunge lire deyde mijna Ætt.

Þa tok hann hierdeilis til sijn / sinn unga Brooder Benjamin/ fagnande fadmar hann / Hvor vapde ...ann upp ad sier / askaplega grietu baader.

Hiner sattust aller vid hann/ hafde Aastar Koss hver þeirra fann/ felldu Fagnadar Tar/ Sijdan rad ... saman um Stund/ sagdest meigt um þann Glede-Fund.

Sem Kongurinn allt þad frietta. spreck/ Fregn su var honum liuf og þeck/ og liet þeim allt i tie/ Lofade Brædrum Elsku og Aud/ Afstaine... liga i Landed kaude.

Egipt/

Sagde/kwted ei offu ad / ydur
skal hier til Reidu þad/allt sem þi=
ei þurfed vid / Og hvad Egypta=
Land fremur/til Eignar skulu þier
giarnast fa.

Eins og Kongur had skalþur
baud/ Svo fieck Joseph þeim Va=
gn og Braud/ hvorium vel ra han
gaf / Hatijda Klædnad T eran
til / Took pa Brædrum ad ganga
i V.l.

Neitt Benjamin af Hiarta ann/
honum gaf Sylfur Peninga hann/
þeir voru Þriu Hundrud; þim helg=
ra Daga Elsku af/ agiætan Klæd
nad honum gaf.

Med kostulegt Gotz og Korned
geft/ Klifiar Tuttugu Asna flioott/
Vister og bakad Braud / Synum
Fedur han sende fakte / Sie pad
Lakarmest hefte. Enn

Eñ sem tilbwed-best var þad /
Brædurner ferdudust af Stad, Jo-
seph þeim bydur band fared heim
i Fride strax/ Eñ fordest Deilur/
Kijs og Þratt.

So komu þeir til Canaans Lan-
ds / kuñgiordu þetta Fødur hañs/
Joseph lifer nu eñ, J Egyptalan-
de er hañ / Yppairstur Herra og /
Mægtugr-Mañ.

Otrwlegt Jacob þotte þad/ þeir
i: tiendu hönum riett i Stad/ hvad
Joseph hafde sagt/ Sen[illegible] [illegible]
um sendu hañs / So glaidest Ond
þess frooma Mañs.

Sagde eg Nuggun fulla [illegible]/
fyrst Joseph lifer Sonur miñ/ [illegible]
Heims-Lyst er mier i nog/ [illegible]
lega skal fara þa/ [illegible]
ast hañ ad sia.

Opt Effterm vier og vor Børn,
ed, B t þu, m̄ Drottin Samstfed/
[illegible] og Sagnt [illegible] B v/ So þes
er Hundrum saman ker / Syngium
Fagnande Lofed hier.

XLVI. Psalm.

Ton / Gud Fader Son og Ande.

Israel Ætt og Frestit med/
wr Lande ferdast þa/ Dag
Leid var Fiegra Myln
Leid/ frast kom til Versta
þa uñ Kveldet farde Offur gott/
Eñ ofur Gud a peirre Nott /
Myrte sig heruñ þa.

Nañ sagde Ottast ecke stallt /
Eg er þyns Fodurs Gud/ þitt v
eg blessa Afqvæm allt / So einget
[illegible] Naud/ til Egypten þu opast
far/ eñ eg skal Kalpur fylgia hier/
eg

og glota þig þar ad þiend.

Joseph þinn kiæra Son skalt sia/Salhuga dvelst hia þeim/ Enn eg skal epter Daga þa / Att þinn fylgia heim / Þar vil eg kalla þig til mijn / Þa lykur Jacob Augun sijn/ Fra Synda Sioon og Syno.

Þa flest med Fieck og Fiærero Hoop/ feirdadest aptur heim / Kind Dyred hvort sem hardast hloop / hvar Vagnenn epter rann/ oll fylgdu honum Att hans blijd/ Og ungu Barna Bornin þyd / Þvi Apenn þessum ast.

Nopn þeirra ecke set eg hier / J þennan gooda Saung/ Wersi i þann Banda Hugur mijn/ og Befalmde uplaung / Þvi sa Noopur var Stetigu Manns / sem fooru ur Egyptalande/ Med oll sijn Arla Saung.

Ætt Lea opast þangad kom/alls
Þriatiju og þriar; og Sona Silpha
þar næst froom / Sextan reiknande/
[illegible] Fiortian Persoonur af Rachel/
og Bilha Syner Siø þar til/ hvør
ra sieet Lopstyr.

Jacob med alla Ætt og Seim /
Jñ i Land Gosen droo / Judam til
Josephs sende heim / jafn skiootl
hañ til sig bioo/ Lict taka Vagn og
[illegible] Nest / Var hvørke a þvi
[illegible] nie Fiest/ Nañ fañ sin Fod
[illegible] so.

Sem Funde Fedga samañ her /
[illegible] Tareñ heit / hvør vapde
[illegible] ad sier ringiñ þad seigia
[illegible] hvad su var Kiær þeim Sælu
[illegible] / Semañ bar þeirra Lucku
[illegible] / out hvør a añañ leit.

Þa mælte mæte Jsrael / mios
gladur

gladur nu deya vil / Fyrst ſie minn Sonur lifer vel/ J Sæmd og Hepp þar til/ O minn Son Joseph eg ſie þig/ af Hiartans Root þad gledur mig / af heitum Astar Jl.

Joseph baud Foolke ſijnu ſett / ad ſeigia Konge fra/ Kvikfiaar þeir være Backiar Menn / vænt Plats þeir mættu fa/ J goodu Lande Goſen þar / Sem Gangann Kvikfiaar beſta var/ og ſvo vel wt af ſa.

XLVII. Pſalm.

Med Sama Ton.

JOseph þa ſagde Konge til / ſitt Foolk ſie komed þar/ þa Brædur þvi liet giora a Skil/ hvor þeirra Jþrott var/ afvaner Kvikfiaar grant ad gæ/ [illegible] ad þeir vilia ſa/ aller til [illegible].

Kongur svarade Joseph sætt / Sia/ þier er Landed frÿ/ þinn Fader og svo oll þÿn Ætt/ Skal inn teken ap þvi/ velldu þeim skalþur Sama-stad/ sellest þeir Lande Gosen ad/ og byggi so þar i.

Þa leidde Josephs Hondinn hrein / Heilagann Fødur sinn/ Med stoore Tign a Tvenna Grein/ Til Kongs Pharaos inn/ Sa Gøfuge og gamle Mann/ Guds Blessan lagde yfer hann/ gladde so Herrann hinn.

Kongur spyr / Ertu Alldurs hár? Andsvar greider hinn bliid / Eitt Hundrad og Þritiju Ar/ Er mijn Vegferdar Tijd/ mitt Daga-tal er illt og fátt/ Olijkt vid Fedra Lijfsteid hátt / So skildu þeir umm Sijd.

Joseph gaf ejne sijne Ætt/ Eitt

vas

ner og þarmed Fie/ fier þa i mykla
Plass og matt / Merg hlutu wr
Lande/ Raemsis kallast Takmark
þo/ þar Israel i Gosen bio/ Sæl
þo Nallæred ste.

Dyrtydin var so mykel og me-
gn/ Men felldu kvikan Aud/ Lykla
so alla Fasta Eign/ wt fyrer Korn
og Braud/ Joseph keypte Egypta
Land / Allt under Kongs Pharao
Nand/ þvi Foolked þolde Naud.

Svo kom allt Landed under Ko-
ng/ utan Presta Jarder/ þeim gaf
han nog og good Tilþaung/ Goto
enu hielldu þeir/ Ei villde draga af
þeim þar / So ægiætur sa Kongur
var/ skode sig hiner hier.

Þa sette Joseph Skodum Lag i
Landed took vid þeim snart/ Kong-
ur skal kalla under sig / Korns Me-

ongt Fiskia Part/ hver mætte Kar med hafa þa/ er Plodum Kongs-ins þad aff i fra/ Þad liet hañ þeim O:parte.

Israel og allt Foolked hañs/ J Lande Gosen bioo/ Sa Partur alls Egyptalands/ var allra bestur þo/ þad gaf Kongur i þeirra Eign/ þar af feingu þeir mykla Tygn/ Og hiuggu þar med Roo.

So took ad Audgast Israel/ Ut lider Knie fra Knie/ þeim gieck i Lande Gosen vel/ Græddu stoor myked Fie/ Þar lifde hañ sialfur Seytian Ar/ So yfer Hundrad Allda hans/ Var Fiorutiju og Sio.

Sem Jacob Ellemoodur fañ/ a hans Daga miog leid/ Joseph sin Son liet sækia hañ/ Sa nde vill mier þañ Eyd/ Lykkia hart þ...tia

kialfu

fættu mig / J Landed miña Fedra hitt/ Allskiótt epter miñ Deyd.

Bodu mier hæga Hvijlu þar / hia miñe goodu Ætt/ sem þesse Sid-ur svared var / Og saman hỏfdu radt / Angræder skilldu aptur þeir/ Alldradur sykteſt meir og meir/ Neid-urs Madur sa hætt.

XLVIII. Psalm.

Med Sama Lag.

ENN frietter Joseph aptur þa/ Og Jacob Soottiñ mein/ med synna Syne droo af Stad/ eñ komu til hañs þeir/hañ settest upp i Sæng um Stund / So glad og feigiñ vard hañs Önd / ad sañ þa fyrr eñ deyr.

Hañ greinde Joseph Droom um fra / Þvi fyrr vid hañ var skied /

Blessan og Ofrdat Dooma þa /
sem DRottiñ hafde tied/ þad bæds
hañ og öll hañs Ætt/ skal eignast
Canaans Landed matt / og Foolk-
sins Fiolda med.

So kyste Syne Josephs hañ /
sagde þeim Blessan til/ Ephraim
ædre Tilsegn fañ/ yfer Frumburd-
ar Skil/ mællte/ Eg þeinkte et ödur
m/ ad þig med Sonum munde sim/
Nu geingur vel i Vil.

Sa Gud sem allre miñe Ætt /
Uppehellde gaf og Nærd/ sa Drott
iñ sem mig hefur fædt/ og sted uñ
allt mitt Rad / Eingell sem mier
haud sod og so / Sveina þessa hañ
blesse Tvo/ med sin Dyrd og Dad.

Joseph vill skipta Hondum hæ-
ns/ hiñ elldre blessest meir / þar til
gaf Jacob aftur Ans/ Eg sie hvad

verds

verda þeir/ Yngre skal vera Yper Prýs/ þeim Elldra mun og Blessan vijs/ þad odlast þesser Tveir.

Hver sem i ollum Israel / Bed þessu blessar Mañ/ Gud giefe gange þier so vel / Sem godum seiga hañ/ Brædrum med Upphaps Ærū og Fie/ Ephraim og Manasse/ sem eingiñ kepia kañ.

Nier ad auk spade Spakur þa/ spyriast mun vel sw Tijd / Hond Guds upp hiedañ aptur fra/ Ydur mun leida blijd / Veg miña Fedra eg burt fer/ Eñ miñ DRottiñ hia ydur er/ og fylger þeim uñ sijd.

XLIX. Psalmur.

Ton / Fader vor sem a Himnum.

Da liet hañ kalla Syne sijn / sig fyrer giorvalla sat iñ/ og spade fyrer þeim vt i Einu/

Hvad yfer Foolk hafe koma mun / sagde / hlijded þvi eg frassi her / hvad a sijdustu Dogum skier.

Ruben min fyrste Magtar Son / misster i Offre og Rijkis Von / ad, skier þo verda ecke munt / eins rennur i buet sem Vatned þunt / Sæng mijna harstu Saurgan i / svipltest Frumburdar Heidre þvi.

Simon z Levi Sverd hvar took / Sok þeirra Foolke Dyrþd sw jook / i Reide sine myrdtu Mañ / Mord-Vopn þeirra Sverd heita kañ / med eigeñ Vilia eyldu þad / og hafa Vrafñ fordiarfad.

Bolvud sie þeirra Bræde siña ung / sem bæde er svo herd z laung / eg skal þeim tvistra wt um Land / ei kiemur mijn Saal i þeirra Rad / ecke heldur mijn Æra skal / inn þeir i Safnadar Tal. Juda

Juda Spadoust er þier vijs/ af
ollum þijnum Brædrum Prijs/ þijn
Hond skal eplug orka þinna/ Ovi-
na þiña ad beyia Hals/ Synez þijns
Fodurs sem vel ber / sañlega skulu
lwta þier.

O Juda sem þad unga Leon/ upp
med Sigre stijgur miñ Son/ hann
kraup nidur/ sig lagde lagt/ sem Le
on og þess Iña Omagt / hver vill
ganga þañ hættu Stig/ hañum a
moot uppvaka sig.

Sw Konglega Spijra ei skal
fra/ Ærutgkum takast Juda/ Ne
Loremeistaren fra hañs Foot/ fyrr
ei kiemur vor Heilsuboot/ Gud vor/
Frelsare þijdest þad/ Þioder skulu
safnast þeim ad.

Siñ Fola mun hañ ba [illegible]
ke / [illegible] bindi vid gott Vijn-

Trie/

Arfe/ ꝛ ſo vid eiñ Edla Vijnkviſt/
Aufnu ſijna mun binda vijſt/ hann
mun ꝛ til þeſſ hafa Vijn/ ad hrein
ſa i goodu Kladeñ ſijn.

Hañs Kaupa dijrpaſt hijtur good/
ꝛ hreint og raudt Vijnberia Blood/.
hañs Augu þo ſie hvijt ꝛ fijn/ hlioo
ta ad verda raudare eñ Vijn/ hañs
Teñur ſiaa mun heilagt Foolk/ hvijt
tare eru þær eñ Miolk.

Sebulon wt vid Stooreñ maa/ ſial
fu Hafenu bwa ꝛ hia/ hafa Stad
vid Hafnet þar/ hvar Skipeñ ligg
ia jafnañ nær/ hañs Takmark vid
þañ ſama Sioo/ ad Sidon wt ſig
ſtrecker þo.

Iſaſchar ſem Beinaſtur er / um
Landamerke Stad ſær ſier/ ſa ſkio
ad hafa Hoglidar-Nand/ eñ hugar
þo um fagurt Land/ hañ lagde Byrd

at Hryggen af Hella Þikon Skam
gilldur þui ma.

Dan synis Foolks verda Derre-
ere Skal / diarpur byta i Hestsins
Hal/ sem Hoggormur a Hruñe Ur
aut/ hañ lytur sem ein Nadra vel/
so pellde þañ sm̃ þar um̃ reid/ þyus
Nialpraedis Drotteñ eg byd.

Sad skal hafa Herklæde sterk/
hañ mun viña stoor Frægdarverk /
Sa mun fara med Fylgdarlid/ Atos-
tur byria Orlog og Styrjd / smest
praffi eda aptur a Bak/ undañ fles
Styrjds-Foolked so rak.

Aster hrepper ei Hungurs Naud/
eg honũ kiemur þad feita Braud/
Mægiañ er honũ næsta good/ Nað-
ugur hia þeim ryku stood/ kañ ei ad
odlast Kior z Skil/ Kongeñ gior-
er hañ allt i Vil.

Meyþe

Nephthalim fer med Fume ert/
so pliootañ mæ þvi lijkiast Hiort/
Klookende hañs ꝛ miwkſætt Mal/
Mæ skie giñe einpallda Sal / A
Stræætum edur iñ vid Bord / allijd
giefur hañ fogur Ord.

Joseph eiñ Kvistur kallast mæ/
Kostugum Bruñe vex hañ hia/ hañs
Greiner eins ꝛ Borneñ blijd/ Blom
gast yfer Mwreñ um̃ sijd/ þo sterk-
er Skotmeñ stefde a / stadfastañ
Boga spañar sa.

Hañs Armleggur vær oplugañ
Stad/ fra Almattuge verkar þad /
Nu mæ nefnast eiñ Hirder trwr /
heña kañ eiñeñ Steiñ og Mwr /
þijns Fodurs Gud hier hialp.r vel/
þar ad auk leggur Blessan til.

Hañ mun blessa þig ofañ ad/ eñ
blessast þu af nedre Stad/ Ap. Bri
gostum.

oostunum þig blessar hañ / Blessan
Kvidarens til þyn rañ / þyns Fød-
urs Blessan yper er / aller sem Fød-
ur gaufu mier.

Þessar Blessaner N[illegible]um fra /
Hofud Josephs [illegible] [illegible] þess
Nazareni Noirpel hier / hagkvæm-
ast Sagned þeim fylger / A medal
hvsdra Brædra hans / Her yper Nepa
þess Tygnar Makts.

Berjamin gierla greinest þra /
glefsande Ulpur nefnest sa / Ad
Morgne myn hañ eta pliootu / þad
ædur tænda Nerpang gott / varu Ner
fange eñ med Lyd / vt mun [illegible]
ad Kvoltne syd.

Sem hñ wendad Hapde Spa /
Hierad auk tyka blessade [illegible] sagde
til miska sopnast eg / [illegible]ed til hia
þeim Jarded mig / i Akre þei[illegible]

Ephraim

Ephroms var/ og i tvøfolldu Hell
er þar.

Abraham keypte Akur þañ/ J Erfda Legstad gaf eñ hañ/ Mÿn Fedgin liggia þrÿgur þar/. Frañfyne Abrahams þ var / mÿna Lea þar lagde eg iñ / Legstadur sie þad eiñeñ miñ.

Sem Jacob þesse endade Ord/ og Blessañeñ var þañ Veg giord/ Andadeñ hañ og sofnar sætt/ sæla þañ undañfarna Ætt/ Joseph kÿsse hañs hreina Muñ/ hellt þÿpia Sorgar Tareñ þuñ.

L. Psalmur.

Ton/ Eiñ Herra eg best atte.

O Joseph liet Læknara/ Lÿk Hed strax smÿria þa/ sw Virding hlaut ad vara/ Vikurnar

Sio

Sex þar fra/Er hañ nam hlødaſt
fara/ høll Beinia ſtande mꝫ/ Sio-
tiu Dagar Tara/ ſoldust Egypto
ſkum him.

Joseph/ þa Sorg var vte/ ſende
til Kongs og bad / Ef fæter þinu
Auglite/ eg hefe funded Naad, Leif
vid miñ Fodur Nette / Ende / og i
Canaans Land/ Soþuga Sceptran
veite/ gyrnteſt hañ af mier þad.

Þad leyfde Kongurinn þydur /
Þui ſtood Joseph ei vid / Ypparſte
Landſins Lydur / Liwslega ferdaſt
mꝫ / Vera a allar Sydur/ Vipur
Jacobs var lied/ a Vegnum og Eit
um rydur / allmyked Fylgdar Lid.

Vt yfer Jordan fooru/ Athans
Kornhlodu hia/ Viku þar hryggar
vær voru/ ſo Vegferd nidre lm/ þa
koin i Kynian hordu/ Canverſk þio

od

od er þad sꜳ/ Egyptskra Great/ ꜳ Jordu/ uppneфndu þadan̄ i fra.

Epter þui sin̄ Oskade/ i Testamentis Giord/ Ad Bꜳdra allra Kꜳde yperstood Jardarferd/ Erfda Akurs Lꜳde/ Ephron took fyrer þad Verd/ Abraham ad þui gꜳde/ Ætt hans þar skilde byrgd.

Semi þin̄ Neller høфdu/ Noglu Kuum lꜳted sꜳ/ wr þui ecke vid tøфdu/ aptur heim þadan̄ fra/ hrædd Bꜳdra Niortun løфdu/ vid Nirting Josephs þa/ bædu han̄ blijdt og krøфdu/ Brot sitt ei minnast ꜳ.

Oss her Jllgiord ad Jꜳta/ O Niartans Brooder vor/ bidium þig blijdt forlꜳta/ Brot vor gømul og Ꜳnyr/ og hvad þad allt wr Mꜳtar Jllo fyrer oss foor/ han̄ took þa tiꜳ ꜳ sig græta/ Tryggda Vinskap þetta foor.

Nan̄

Nañ sagde et þier hrædest / þo
hugudud mier Illt/ J Guds Mysk-
un nu giørdest/ sem gaf mier Nóett
ad milldt/ so þienning þier umsnúa-
est / þad lætur hañ uppfyllt/ og af
Eign minne fædest/ Eg reikna mier
þad skylldt.

Naped þvi ongvañ Dila/ Jñ ec
mier þad svo fædt/ Gott eitt ydur ad
votta/ J Brodurlegre Sætt' minu
Vegsemd veitt til Boola/ verka skal
ydar Ætt/ upp hiedañ er skal þriode-
ta/ Atvinña og Korned mett.

Tygn Josephs tel eg stande /
Trwpestiñ sitja klar / Buod E-
gyptalande/ til þess Augna lyckast
Brar/ sitt Marta a Neidur van
Hundrad og Tiju Ar / ut sitt so
Ape Bande / Alldur hañs var so
har.

Nañ

Nañ sagde Neimkor mikria/ Lred
añ græng og mitt Sked/ Til Þiood
m[illegible]n ydur Þyna/ en DRottni ster þa
Megd/ Ei lætur Addrod dvyna/ ape
ur farer heim Leid/ Ep viller Sæ
med mær-flyna / Sverud pa Trygd
og Eyd.

Bein mqn med ydur bered / burt
og i Canaans Land/ hellst þvi mier
hefde kiæred/ hia misse ad Jardast
Þiood/ Eñ sem þeir hefdu særed/
Svo skildest Ond hans good/ Wid
hed vepka Lyps Kiæred / Sem vel
i Doodum stood.

Folnar hin fagra Roosa/ Frod-
mer smydda med Kurt/ Kisku og Lyk
ad Lioosa / Leggie par i vel smurt/
Eikfum Neidre ma hroosa / Hvar
þvilikt verdur spurt/ Hver er sa ed
vill Roosa/ ad leidast svo i Burt.

Seme

Gnæfis Psalma Hlioda/ glede
med hagan Toon/ ætlar Einpsald
um hlioda/ Aumaste JEsu Piion/
Allt sem Þika og Stoda/ Uppe
fyllest Trw og Von / Eie Þier
Dyrd Salvator blooda / Sællig
Sýa Prestureh Jon/ A M E N.

Ein SANNG. Vijsa /

Ort af Kolbeine Grijmssyne.

Ton/ Heidrum vier Gud af Hia-

Skylldast bijdur oss þockum
Spier / þa Naad oss DRottinn
auglyser Inbyggiurum hier
Islande/ opnader Dyr til Himna
Rana / Hyrer þitt sæla Saffleika
Ord / Es vier þijn prijdum, Enginn er
Hiord / og tilskiped greitum Ande
at Mïord.

Mæla

[illegible]leprædiū og [illegible]
[illegible] Ord sem [illegible] nu [illegible]
h[illegible] ska Lioos ad [illegible] mȳn/ ep þvi
[illegible]m og fylgium freckt/ [illegible]
[illegible] eckert[illegible]gt / Fødur-Land
[illegible]gelegt.

Nu [illegible]reer utañ Ordsins Nepru
[illegible] kañ ei [illegible] neirn/ þar fyr
[illegible] Nestañ hier/ h[illegible]ooma [illegible] m̄
[illegible]s Kiær/ [illegible]a Ord [illegible]a
[illegible] Eñ honum Neicur og
[illegible]/ [illegible] og añars Neims
[illegible].

[illegible] Eilijfar Eilierna Ord Guds
[illegible] vorrar Samkundu hi[illegible]
[illegible] blessañ Biskup vañ/
[illegible]under/ vill z kañ/ Christ[illegible]
[illegible] Kirk med Eilifrar Skap/
[illegible] þad [illegible] Nap/ [illegible]

[illegible]

est Nun Heil og Klaklaust ast-
Talest hafa hier tveir med Sæ-
md/ trwer i þeirre Ords Framkvæ-
md/ Sijns Herra Pund i hvorium
Stad / Neidursamlega margfallda-
ad/ Eitt/ hefur Tiju unned æ/ Is-
land þess leinge mikast mæ./ Eg
meina Foolk um Folldar Kæ.

Herra Gudbrandur hiet med Lyst/
Hier sæ þad Guds Ords Liosed
Fyrst / skoruglega med skyrre Mæ-
nt/ skiært liet so ganga wt a Prent/
J Moodur-Mæle sw Micolken-
klær / mædd Hiortum lyfgar Sijd
og Ar / Meinlættra græder follest
Saar.

Med bædum Hondum til þessa
Hws / bygde upp Drottins Kierkiu
Hws/ Lærdoome og so Lifnad/ Ekke
Hvad vöru so efnade / þer til vor

Gud heim leidde hañ/ i Himna Dy-
rd og Fögnud þañ/ er þverra alldrei nie þrotna kañ.

Eñ so sem Drottiñ David hiet/ dýr aþ hañs Lendum friþgast liet/ aftañ blóomlegañ Alldiñ-Kvist/ J hañs Næsæte nam sa Vist/ Herra Thorlakur/ hñs so var/ Heiled Loflegrar Miñingar / Doctur Son hins sem Dygder bar.

Sýne Aþa Ferel allañ hañ/ J Æru og Dygd Frammganga vañ helgu Guds Ords hiellt vid Magt hier med Prentverkid til var lagt/ Lærdoome epter Liþnadiñ/ Lagadhest og tamde siñ/ leiddest so heim Lifs Fridiñ.

Þesser Tveir bæru Lioosid Lands / lifande Sælu sierhvers Mañs/ fagrañ Lioomа ei foldu hr/ ful-

fendr: d

eendradañ æ hellður meir / sellu æ
Kiertahalldiñ han / Hvar Madur
so pad nu vel sia/ eñ i Dag ep til
Augun lim.

Þeirra Meniar og Menla Sta
ep/mun hier sem añañ Fodur-Arp/
ydr bera um̃ Landsins Slot/ lyka
apa þess ettypp-Not/andlegañ Fie-
ood odrum meir/epter sig lietu bad
þeir / Sa hvorke følnar/ dvyn
ie deyr.

Þeirra Milning i Sælu sie/sañ
r Guds Dyrdar Eilyfre/ Yfer-
nkpanleg Fegurd pyn/fram̃ yper
bra a þeim skyn/ Lambsins mun
ar livpum Stool/liooma skiskum
gre eñ Sool / Sem̃ nu uppløyser
eimsins Hiool.

Nu sest i þetta Þeirra Rood/
dic kiæreñ ap Drottins Nad/hañ

 hvar

heꝼur ſied ſier hollaſt Þioon/ Herra
þañ Gyſla Thorlakſſon/ aꝼ þvi
hñ þecker aldra Brioost/ allt er hon
um i Leyne lioost/ eingiñ i Hlie ſyr-
er Drottne droost.
Nu er þad vyſt og Venlegaſt/
Vijn-Stoꝼne mune ſamlyktaſt/ ſa
Natturlege Kviſta-Krans / Sem
Krapta tekur aꝼ Frioꝼgun hañs /
Vel mun þvi þeſſe Vidar-Grein/
vitnaſt ſkyrlyꝼ/ helgud og hrein/ So
ad ei hindre Saurgan nein.
Oſkum ſamhuga aller nu/ upp-
byrjud Stiett og Sliodrn hañs ſu
Luckeſt i allañ Mata meſt / Sem
milldum Drottne þocknaſt beſt/ ſlak
um henum ſie Sæmd og Prys/ ſi
hia Gude og Mönnum vys/ mykel
alli hvad a moote rys.
Sie Guds Ande hañs Leidar
Lios

Lioos / Lÿfs epter þeirre Dÿrdar
Roos / Bodud verde hañs Kieñing
klaar / ſo komiſt iñ eckert Villu-Faar /
Auga Drottins þar adgæe / hañ
allañ Saũleik gløgt ſiae / hønum
ſo epterþÿlgt fæ.

Eiñ ſie hñ af Ølldungũ heimſ
er þar ſamhlioода vÿdt um̃ Heim ſ
um̃ Lærdoomiñ og Lÿfserned / ſtꝯ
ſie krÿndur Krwñe med / Lofe med
Hørpu Lambed Guds / Lÿdnum hall
de til Aſtar-Auds / Og til hædſta
Nimna Brauds.

Mootlæted allt ſie myket og græ
dt / Mein og Sorgiñ i burtu ræit ſ
N. Ande gledie Gied / Giaſku ſiñe
og Millde med / allra Hørmunga es
hañ Boot / Vnadſemdaña kroptug
Root / Harmande Moñum Nuggun
glioof.

I Einu Orde þad vil sie sagt/ assist med sine Guddooms Magt / Heilög Prenning hans Herradoom/ hreina Kiefning og Æfe, Blóom / So Drottne þiene til Dyrdar allt/ en Dygder hans aukest æ mvallt / þvi fremur / meir en Þusundfallt.

Hiedan þa lijfþur leidast skal / sende i Drottins Dyrdar Sal/ Frændur og Vine þine þar / frelsadur so til Eilijfdar/ fra Angist/ Pijnu/ Synd og Þra/ Blvollldum Mønnum bwe him / Verde þar Eingen Ender a.

A Efsta Deige mun Son Guds sa/ So mæla vid þa Herra þria/ Innelega med Astar Ton / Æ þu goode Trwlynde Þioon/ Gied-frwr þiener i Garde Mijns / Gack inn i Fagnud Herra þijns/ Fagna so Elsku Fødur mijns. Gieþe

Giefe oss ollum Glede Vist /
Gud Fader fyrer Jesum Christ/ J
þeim Fagnadar Sal ad sinast/ Og
saman bwa med heitre Ast/ hellaga
Þrefling heidrum þa/ hier þad upp
byrium Jordu a/ Vm eilifar stũ-
ast Allder tima/ Amen. AMEN.

EJRN PSALMVR

Til Byskupsins Mag: Steinns
Jonssonar/ Og Nordlendskra.

Ordtur Af Þorberge Thorsteins
Syne.

Ton/ Heidrum vier Gud af Hug.

Það a medal Auglijst/ Ast
ryke Guds og Nadin best /
Sem lætur ydur lioma hia/
Lioosa-Stiaka Helgedoms a/ Lioos
sin̄a Orda astwdlegt/ i hvoriu fa

ed/ Christum peckt/ sem ydar Batte
Synda-Seckt.
Midt i ydar Lands-Alßum er /
Alltare Guds sem Prÿde ber/ hvar
sem ALLtare Herrans stest/ hans
er par lyka MJnning best/ par sem
er MJnning DRottins dyr/ Dasam
leg i Ordinu skyr/ Nan par sialpur
Blessadur byr.
Fyrer Guds Orda Framburd
fær/ Fegur Trwin ad vara skiær/
Smlarinar pvi Auga er / Andlit
Drottins i Christo sier/ Nun er og
Salar Nøndin klar / hvoria pier
meiged Lyps um Ar/leggia i JE-
su Stiou Sar.
ORDid / og ROD Din ad-
pylgest/ ORDed BEHulegt/ Gud
dooms best/ bindur vid skiær BAR-
num NLood/ Blessud syn Nadar
Ordin

Ordiñ good / HVDRium Med SODina HEgda Kañ / HOOLa STJFTJS KJær YFER-MANN / Frampylger Orde Herrans Nafñ.

ORDed / sem i Vpphape var / ORDsins og lyka KJENNingar / Elskar ap Hiarta HERRA STEJNN / Helgedooms Sem VDKVmañ Einn / hañs Frammkvæmd giorer greina þad / Goodar Bækur a HOOLA-STAD / þryckiast / sem þissa þarf ei ad.

Furda þvi þetta eingiñ er / Þo Aarons BJollur hryngie sier / a Klæda-Fallde fegrum hañs / fyrst þad var Skickun Lausnarans / ad yper JAcobs HVse hañ / Hollur giordest eirn VDKVmañ / Jsrael sem æmissa kañ.

Moises Adur Mætur Nam /
MEla GOleidis Vid Nobam /
AUGA Vort Siertu Vilium Vi
et/vid iska munud tala þier/vid þañ
sem haa HERRans Stiett/hefur
i Vallded DRottens sett / Guds
Vegu so þier greided riett.

So Verde Eining ydur Nia/
Æfe Stundaña Rensle a / Sem
Mille Triaña vænna var / Veg-
legre sem i Hende bar/ Ezechiel/
þau giørdu greitt/ganga bæde sam-
añ i Eitt/þeim var Tvefmur þañ
iñ umbreitt.

Vered So Vyntries bestu Sa-
pt/Blood-Unda JEsu fyrer Kra-
pt/ad ydur þisse Herrañ hia/helg-
rar Tvvar Noegste þa/Guddoms
blessad sem Gieded hañs / gyrnest

pijña i Brioste Maklis/ sem Lyste-
Gardur er Lausnarans.

Þvar Bloomstur Dygdaña dyr/
Drottins sem Naadar Vokve i byr/
Vare so skiær til Virdingar / verda
aþ þeim giørdet KRANZAR /
ERV-VERDVGHeit Þvar
þeir /uppa þessum Veralldar Leyr /
Þrydde med Heidre/ meir og meir.

M.Aureljus Caracalla/ Keysaran
hielt Sidvenju þa/ Adkvæda Mønd
um einum KRAnz/ wiþ hitt Vella
ed Tignar hafis/ giørdur aþ Laur-
us Vide var/ Virding noglega med
sier bar / J Roma Borgar Rykid
þar.

Epter Altte Lausnarans/ Leng
tum fegra skyn Æru KRANZ /
Digda Bloomsteum sem DR [illegible]

gap/dauvænum sem er giørdur af / ... ca Nøþde ydar hroosed hier / henū / sem stærsta Prijde her / Herranum crud Handgeingner.

Epter wiklimda Aþe-Tijd / Endurlausnarans Giæskañ blijd / Lioomia hroosande lætur þa / Lijks-sens Coronu ydur fæ / Odæins Jard ... ur Bloomstur best / breida sig moote ... dur plest / Medañ Eilijfdar Sæl... ... ñ siest.

ERB·BERDughett Ydar / Koed / Ostum bestu Farsælldar med / ... TJ-Snar-MAña / eñ lægra Tid / Lijket Rooseme og Frid / Ydar hiä mitwikre Magiar Hend / medañ gei... ...a i Holde Ynd / Endurlausnar... ... Har-Bond.

... og Blessud Aþe-Ar / Ydar

Yður Guddoomsens Tianiñ klár / Veite Audlegdar Vegsle med/ verd est upp Hiartans Jñdæled / Yður læte Luckañ i Tie/ Lopsiyr/ Vel-geingne/ Heidur / Fie/
Virdugleger Mañ/ Valete.

Eirn Psalmur Sal. S. Hallgrijms Petursſonar/ ad syngja i Krosse og Mootgange.

Ton/ Nátturañ øll z Edle Mañs.

HV Christeñ Sæla bimd og mædd / þreitt under Krossens Byrde / Vanmegnast ecke / vert Ohrædd/ Vilie Drottens þo yrde/ þrey/ þol og lijd/ bid/ vona og kijd/ Vöxed þær goodañ Enda/ þa Neyd er hædst/ Hialpañ er næst/ og mun þier Fognud senda.

Þu lijdur Kross z korinar Hætt/ Lögder/ mæ skie vid Dauda/ Hollds-sins Bande/ er þetta prætt/ þegar þad kiener Nauda/ helldur alltijd / vid aňad Steijd/ aller meigum þad þæta / Stirk munu þa / þurfa ad fa/ ef þad skal undaň læta.

Þaňen lætur oss Drottenn dijr / ferja fra þessum Heime/ fagurlega sitt Foolk tilbijr / sallvolltum Aud so gleyme/ hirter mig hægt / hier Gied frabægt/ Hollded Meinadar-giarna/ grætur um̃ Stund / gledur þo Lund/ Gud þaňen siňa Barna.

Þu sier ad Moodureň Millde-giorn/ miwklæt vid sitt Afkvæme/ agar þo opt sijn elsku Born/ ey so i Skada kiæme/ epter Hyrting/ Aud upkkar sijng/ ad sier blijdlega vex-

ur/

ur/ afþurkar klæer/ oll þeirra Taar/ i stad Koss margañ giefur.

Allt eins fer Drottenn ad vid oss/ Ord hañs lioost þar uñ hlioода/ Nirting aaleggur Hrigd og Kross/ hañ meinar allt hid Gooda/ i Hör-mung midt/ milldar Gied sitt/ Mys-kunar Faderenn blydur/ elskar þa best/ hañ agar mest/ er þeim næst sem þyngst lydur.

Neyr hvad Esajas hermer lioost/ heilogū pilltur Anda/ enn þo mar[illegible] slæist Moodur-Brioost/ Myskun-arlaust til Nanda/ Afkvæme s[illegible]/ so er þess Þyn/ Elskudaupt N[illegible]-tad-kiende/ alldrei skal hier/ þo gley-mt af mier/ þitt Nafned [illegible] ur Hende.

Giet ad hvorsu Guds Barneñ

Lydi/

[illegible] bera sitt Kross og lidu/ hlutu
ei [illegible] ugt Sorge / stadugt i
Trwiu bidu/ Job og Moyses minn.
tust þess/ margir þienar leinge voru/
David og pann/ sa Drottens Mann/
Otwped Mugdana stooru.

Hvor var meir virdt enn Maria/ Mooder JEsu vors Herra / hlaut þo Kroßfestann Son sinn sia / Saar hans ei þeck ad þerra / Harma Sverd bretdt/ vied Hiartad heitt / hennar þa sundur grafa / DRottne mest kiær/ sw millda Mær/ mun þo þyst vered hafa.

Ja/ Gud villde sinn Son til sanns/ med soddann Skarte þrÿda/ þad mun hier blÿdre Brwdur hans/ best alla pegurst hlÿda/ hvad Loplegt er/ i Heime hier / Honum samlÿkiast meiga/

meiga/ z JEsu hia/ Himnenum af/
Heim-Von þarsæla eiga.

Kañ skie ad þar um̃ kvarter þu/ kieñe eg vel Holldeð veika/ þier virð est sem þijn Von og Trw/ vilie opt hvarla z skeika/ þrætt stendr nañt/ Þolgiæðeð aunit/ Þiæningeñ leinge dvelur/ Bæneñ er kølld / Misgiørð margføld / miøg soddañ Hiartað kvelur.

Ei er Trweñ þitt eigeð Verk / eñ þo hun veikleg stande/ nie Þolinmæde i Þrautum sterk/ þad gieþur H. Ande / hvad hañ upptook/ hier gaf z jook/ hialpsamlega fram̃ kvæmer/ Vanmegnan þa / sem er þar a/ alldrei hñs Náð fordæmer.

Bæneñ þo virdest veik og stæð / þarastu þo ad tregast/ fyrer Augum

um Drottens val er vird/ vor JEsus fagurligast/ þyder þad allt / er þiker kallt/ þad ey skier i hans Nafne/ þad Oþpur best/ af hier han mest/ ey trwe eg Gud þui hafne.

Langt þo þikest ad lijda þier / lijtil Stund/ ma þo heita / Oendanleg sw Tilkyd er / þar oss mun Drotten veita/ Nadsemd þa/ sem allvrei ma / upphugsa Mannlegt Hiarta/ lifum med Froo/ Frid/ Sælu z Roo/ fagrer sinn Lioosed biarta.

Higg ad þui Barne mest er mivkt/ Moodur Hiartad ægiæta/ Vanmegna sem ad sier og sivkt / syner þui Hiwkrun mæta / eins er Guds Hand/ angrædre Und/ ætyd fra nalægastur/ Astryckur best/ og hiqtur mest/ vid Born sijn miog Trwþastur.

Bræk.

Ormkadañ Kept ei brytur hañ/ blæs ei vid Nør riwkanda / glatadsañ Saud med Fognud þañ/ Fra villtum liet ei granda/ æ hlÿdū hier/ Heimleidis ber/ hver ma oss þadañ draga/ veika Sal mest / bevarar best/ bæde Nætur og Daga.

J JEsu Trauste bid og bÿd/ Brwdgumeñ þullsnart kiemur/ hÿe er Astÿndeñ hÿr og blÿd/ hvad villtu gyrnast fremur? Øll Harma Tár/ þÿn þerrar klár/ þÿd Drottins Hondeñ skiæra/ hier vid þig skalt / Hugga mvallt / Heilnæmt er slÿkt ad læra.

Aþ er þa ſtadeñ øll mÿn Sorg/ Angistar horfeñ Mæda/ i Himna Rÿkis helgre Borg/ hvar Engl[illegible] DRottens ræda / og syngia [illegible] Sanctus ægiætt/ feigiande [illegible] Hiar

ta

ka/ Amen/Lof/Heidur ogs/ Sæmd/ Sooine/ Prys / sie DRottne veitt og [illegible]ment.

Lof sie Gude / sem glada Von/ gap oss i Raunum vondum / Sinn [illegible]ulegann liet hann Son/ leysa oss af Daudans Bondum/ hans Ans denn Kiær/ er alltyd nær/ ollum sem H[illegible]ung lyda / vier skulum þvi / [illegible]ningum i / þreyia / vona og [illegible]a/ AMEN.

